

Aylık Gençlik Dergisi

genç öncüler

Kasım - Aralık 2005 • 19 • 2 ytl

Hangi Taraftasın ?

Bir Hamle de Sen Yap!

“Çaresiz kaldığım zamanlarda gider, bir taş ustası bulur seyredirim. Adam belki yüz kere vurur taş. Ama değil kırmak, küçücük bir çatlak bile oluşturamaz. Sonra birden, yüzbirinci vuruşta taş ikiye ayrılır. İşte o zaman anlarım ki; taş ikiye bölen o son vuruş değil, ondan öncekilerdir.”

John RİİS'in bu sözünden hareket edersek; Yeryüzünü karanlıkların kuşatmasından, kötülüklerin ve fesadın küreselleşmesinden kurtarmak için yola çıkmış Kur'an neslinin öncüleri olmayı kendimize görev bildiysek! Öyleyse ısrarla ve inatla hiç susmadan, sıkılmadan inandığımız değerler uğruna devam etmeliyiz “vurmaya” ağır ağır ve inceden inceye. Genç Öncüler olarak böyle bir yola baş koyduysak, tıpkı taş ustası gibi emin adımlarla yürüyeceğiz hedefimize. Uzun bir süre, çatlak ses bile çıkmayacak belki. Ama sebat edersek Allah'ın dinini anlamada, anlatmada, yaşamada... İşte birgün o dilediğimiz Öncü Kur'an Nesli haykıraktır dünyaya: Allah'tan başka hiçbir varlığın ilahlık taslayamayacağını; Yeryüzünde yegane güç ve otoritenin **Allah** olduğunu; Allah'ın hiçbir şeye muhtaç olmadığını, ama O'nun dışında herkesin ve herşeyin O'na muhtaç olduğunu. İşte bugün, bundan önceki günlerin semeresidir. “Bugün”den önceki günler onun gereğidir. Eğer önceki darbeler olmasaydı, o tek vuruşta yarılmazdı taş ikiye. Ve eğer önceki darbeler olsaydı da, son vuruşta yitirilseydi yarılmazdı taş ikiye. O yüz darbe, taşın ikiye ayrılmasının bir gereğidir. Gerekeni yaptıktan sonra ise netice Allah'tandır. Bu halde hiç bıkmadan, usanmadan yürüyeceğiz hedefe ağır ağır, vuracağız taşta tek tek, çağıracağız insanları gün ve gün, ve yalvaracağız Allah'a: “Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı sabit kıl. Ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et. (Bakara 250)

Öyleyse söylediğimiz her sözü, yazdığımız her yazıyı, yaptığımız her işi “insanlığın kalbini” saran kire, tortuya, pisliğe, pasa atılan bir darbe olarak görmeliyiz. Yani hikaye aslında Hz. Ömer'in o veciz sözünde düğümleniyor: “Kayaları parçalayan dalgaların şiddeti değil sürekliliğidir.”

Bu uğurda, biz Genç Öncüleri; diri, heyecanlı ve dinamik tutmanın çaresini, dergimizin baş yazısında Abdullah Yıldız beş maddede gösteriyor.

Öncülerin öncüsü bölümünde ise insanları İslam'a daveti basit ve sade bir dille ortaya koyan Ebu'l- A'la Mevdu-di'nin bu pratik yöntemiyle ne kadar fazla netice aldığını görüyoruz.

Prof. Dr. Fuat Sezgin'in çığır açıcı söylemleri, bize geçmişimizden, köklerimizden güç almamızı bu sayede yere çok daha sağlam basmamızı sağlıyor. Müslümanların bilim tarihine yaptıkları etki, aslında İslam ümmetinin nerede durduğunu gösteriyor.

Selçuk Kütük'ün “Hangi Taraftanız?” adlı yazısı ise, kendimize, bulunduğumuz tarafa ve taraflar arasındaki sınırlara dikkat etmemiz gerektiğini, çok çarpıcı örneklerle gözler önüne seriyor.

Liselilerin Gençlik Dergisi; Genç Öncüler, okur/yazarlarımızın katkılarını dört gözle bekler. Bize istediğiniz tarzda (deneme, karikatür, makale, hikaye, fıkra, gezi yazısı ...) ve istediğiniz muhtevada (spor, teknoloji, mizah, güncel, düşünce, fikir, edebiyat ...) yazdıklarınızı, çizdiklerinizi gönderebilirsiniz.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Tekin Öztürk

Yayın Kurulu

Yunus Babacan, Elyesa Koytak, Murtaza Koçak, Recep Ergun, Abdullah Şanver, Hüseyin Buladı, M. Emin Polat, Ömer Temel, Burak Yakupoğlu, Murat Çelik

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Hamide H. Tuna, Abdullah Şanver, Tuğçe Köroğlu, Mücahit Hadi Yılmaz, Furkah Kahraman, Berkay Çaydere, İsmail Memiş, Hatice Durmaz, Ömer Temel, Tuğba Özdemir, Elyesa Koytak

Adres

Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

iletisim@genconculer.com
editor@genconculer.com

Dizgi, İçdüzen: Genç Öncüler

Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan

Baskı: Şenyıldız Matbaacılık

Gümüşsuyu Cad. No:3 K.1 Topkapı
Tel. (212) 483 47 91

6

**Dünya Bilim Tarihi
Yeniden Yazılmalı!**

Prof. Dr. Fuat SEZGİN

12

**Medyanın Panzehri
İçimizde Saklı!**

Abdullah Şanver

20

Hangi Taraftanız?

Selçuk Kütük

28

**Çöp Sepetlerindeki
Bolluk**

Berkay Çaydere

30

Ashab-ı Uhdud

İsmail Memiş

Kalbin Beş Devası

Abdullah Yıldız

İmam Nevevî, "el-Ezkâr"ında (s.159) İbrahim el-Havvâs'ın nefis bir önerisini aktarır:

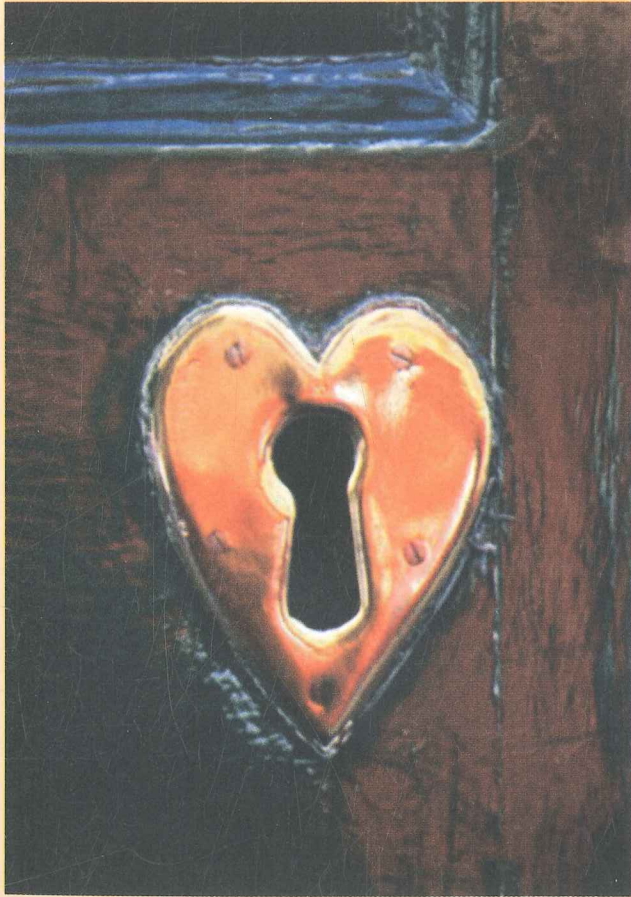
"Kalbin devâsı beş şeydir: Düşünerek Kur'ân okumak, mide boşluğu, gece kalkması(kıyâmü'l-leyl), seherlerde yalvarmak, sâlihlerle oturmak."

Ebû İshak İbrahim b. Ahmed el-Hav-

vâs (ö: H.291/M.904) Samerra doğumlu; hurma yaprağından zembil yaparak geçindiğinden 'Havvâs' lakabını almış. Kitâbü'l-Mütevekkilîn adlı eserin de müellifi.

Kalb, bilinen mânâsı itibariyle, kan pompası olan organımız ise de, Kur'ân/İslâm literatüründe 'bilgi ve düşüncenin kaynağı/aracı'dır; akletme, düşünme, anlama, kavrama, eşyanın hakikatini bilme, iman etme, hidayete erme... kalble yapılır. Burada inkılâb ile kalb arasındaki semantik bağdan da söz etmeliyiz. Peygamberimiz(s.), kalbin değişmesiyle bütün beden ve davranışların değişeceğini beyan eder ve "kalb sâlih olunca beden de salih olur" buyurur. Aleyhis-selâm'ın en sık tekrarladığı duâ şudur: "Yâ mukallibe'l-kulûb! Sebbit kalbî alâ dînike: Ey kalbleri inkılab ettiren! Kalbimi dînin üzre sabit kıl."

Kalbin birinci devâsına gelebiliriz: Düşünerek Kur'ân okumak!.. Ciltler dolusu kitap yazılası bir konu. Biz, Kur'ân'ı Anlamak Farzdır adlı eserimizde konuyu genişçe inceledik. Kalbiyle aklederek, tefekkür, tezekkür ve tedebür ederek sürekli bir şekilde Kur'ân

okuyan müminin kalbi tertemiz(selim) hale gelir; aklı, zihni, basîreti, ufku açılır. Bu yüzden Kur'ân, her sayfasında, bizleri Allah'ın kainattaki ve Kitab'daki âyetleri üzerinde düşünmeye çağırır. Zaten, inceden inceye, derin derin düşünmeden ilahî mesaj gereği gibi anlamak da mümkün olmaz. Hz.Ali(r.a) Kur'ân için; "Gönüllerin baharı ondadır; bilgilerin kaynakları ondadır. Gönüle ondan başka bir şey cilâ olmaz; ondan başka bir şey gönlü parlatamaz." der. Ashâbın Kur'ân hocalarından Ab-

dullah ibni Mes'ûd(r.a) da; "Allahım, ... senden Kur'ân'ı kalbimin baharı, sıkıntı ve gamlarımın atılma vesilesi kılmanı dilerim." diye duâ ederdi.

İkinci devâ olan "mide boşluğu"nu, yeni idrak ettiğimiz Ramazan ayı vesilesiyle, tüm müminler tam bir ay boyunca yaşadılar, el-hamdülillah. Kalbin, aklın, zihnin behimî arzu ve isteklerden sıyrılarak ilahî mesajı algılamaya nasıl daha elverişli hale geldiğini bizzat tecrübe ettik.

Üçüncü devâ; gece kalkması(kıyâmü'l-leyl): Al-

lah(c.c), Hz.Peygamber'in(s.) şahsında müminlere, gece kalkıp namaz kılmayı ve düşünme düşünme, ağır ağır Kur'ân okumayı tavsiye buyurur(73/1-7). Müzzemmil sûresinde gece kalkması için kullanılan tabir de çok dikkat çekicidir: nâşi'etü'l-leyl yani gece neş'esi!.. Gecenin dinginliğinde kalkıp hulûs-u kalble Kur'ân okuyarak o vakitte riyasız bir ulvî neş'e yaşamak!.. Ayetin devamında; ancak böyle sakın bir zaman diliminde dil ile gönül/kalp arasında tam bir harmoni ve uyum sağlana-

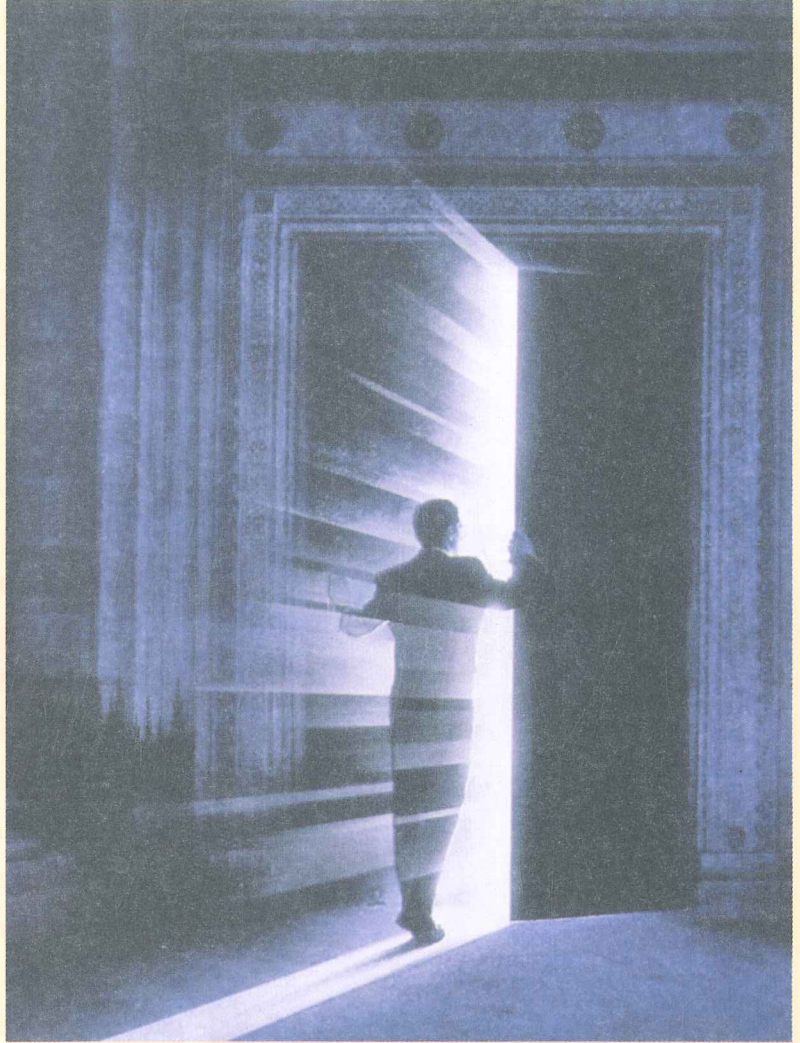

bileceği, (sorumluluğu) ağır sözün' yani Kur'ân'ın daha iyi anlaşılabilceği vurgulanır.

Dördüncüsü, seherlerde yalvarmak: Sabah/seher vakti, yeni bir günün değil, yeni bir hayatın başlangıcıdır. Bir âyet(39/42), her uykunun ölüp geri dirilmek anlamına geldiğini hatırlatır. Hz.Rasûl'ün sabaha erince: "Bizi öldürdükten sonra tekrar hayat veren Allah'a hamdolsun! Zaten dönüşümüz de O'nadır." diye duâ etmesinin hikmeti de bu olsa gerektir. Böyle bir duâ kalbi diriltmez mi? Kur'ân, cennet nimetiyle ödüllendirilenlerin "seherlerde istiğfar edenler"(51/18) olduğunu beyan buyurur.

Beşincisi, salihlerle oturmak: Düşünceleri ve davranışları, fikirleri ve zikirleri sâlih olan insanlarla beraber olmak; Rablerine icabet eden, namazı dosdoğru kılan, infak eden, aralarında istişâre eden, bir haksızlığa uğradıklarında yardımlaşarak kendilerini savunan(42/38-39), birbirlerine

hakkı ve sabrı tavsiye mi?

eden(103/3) bir cemaat olup onlarla hemhâl olmak, onlardan beslenmek... elbette aklı/kalbi diri tutar.

Evet, kalblerimizin kirlenmemesi, katılaşmaması, hastalanmaması ve -Allah korusun- mühürlenmemesi için; tam tersine devâ bulup dirilmesi, cilalanması için Kur'ân'ı kalbimizin baharı yapma zamanı değil

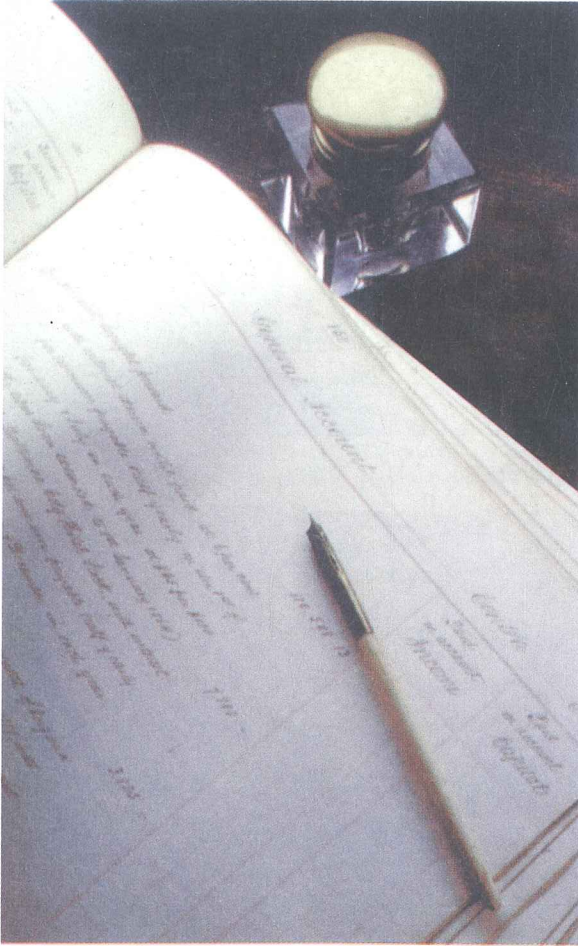
"İman edenlerin Allah'ın Zikr'ine ve O'ndan inen hakka kalplerinin yumuşaması zamanı gelmedi mi?"(57/16)

* Abdullah Yıldız'ın Akit Gazetesindeki yazısından özetlenerek alınmıştır.

Dünya Bilim Tarihi Yeniden Yazılmalı!

Prof. Dr. Fuat Sezgin*

Modern bilimlerin ortaya çıkış realitesini izah etmeye çalıştığımız zaman, İslam kültür dünyasının bilim dünyasında yaratıcı bir yeri olduğunu görürsünüz. İslam bilimlerinin ortaya çıkışının da birçok sebebi var. Ondan evvel Yunanlıların, İranlıların, Hindlilerin büyük payı olmamış olsaydı, Müslümanların ilim tarihi diye bir şey olamazdı. Yani sıfırdan başlayamazlardı. Bu Yunanlılar için de geçerli. İlimler tarihinde Yunanlılara da büyük yer ayırıyorsak bunu gözardı etmememiz lazım. Yunanlılar da sıfırdan başlamadılar. İlimler tarihinin muayyen bir noktasından başladılar.

Yunanlılar aldıkları ilimleri büyük miktarda sistematize ettiler ve tertiplelediler. Ondan 800-1000 yıl sonra onlar da duraklama dönemi yaşadı. Artık yeni bir merhalenin başlaması için, yeni bir muhitin ortaya çıkması,

yeni bir ruhun gelmesi ve yeni şartların oluşması gerekiyordu. İşte onların duraklamasından 700 yıl kadar sonra İslam ortaya çıktı. Yunanlıların duraklamaya girmesiyle ilimler tamamen durmuş değildi. Küçük çapta ilerliyordu. Özellikle Akdeniz havzası içerisinde çok büyük kültür merkezleri vardı. Fakat, bunlar büyük bir yaratıcı hamlede bulunamıyorlardı. İş-

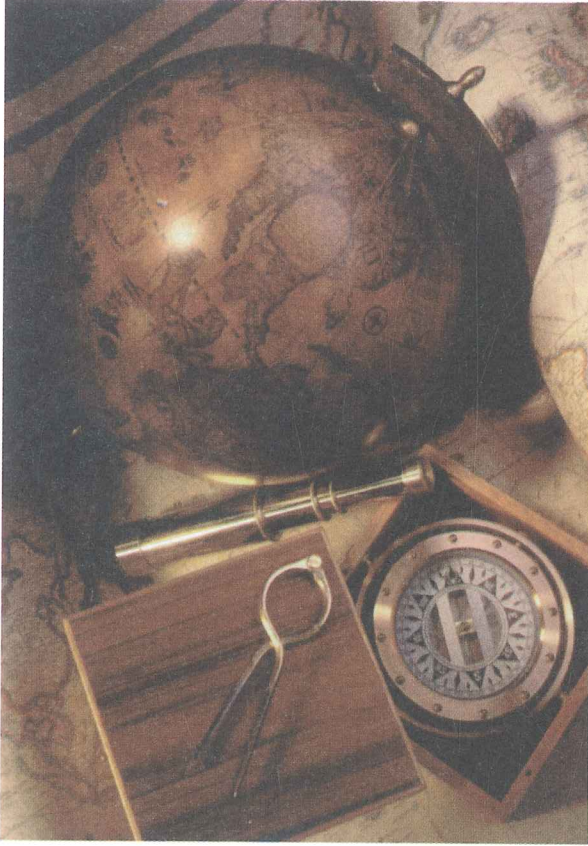

te İslamiyet'in gelişiyle böyle bir muhit oluştu. İslam tüm kültür merkezlerini kendi içerisinde topladı. Bu ilimlerin temsilcilerini bağrına basan İslamiyet onlara hiçbir zaman ecnebi muamelesinde bulunmadı. Onlara büyük bir tolerans gösterdi.

Burada dinin kendisi bizzat yaratıcı kuvveti verdi. İlmi teşvik etti. Bazıları İslam'ın menfi rol oynadığı iddiasında bulunuyorlar fakat bunun hiçbir tarihi realitesi yok. Bunları bir tarafa bırakalım. İslam'ın ilme karşı büyük bir teşviki var. İlme karşı büyük bir susama vardı. Düşünebiliyor musunuz, çölden gelen bedeviler, bir anda ilme önem veriyor ve okur-yazar oluyorlar. Benim kanaatime göre, 8. yüzyılın sonlarına doğru İslam dünyasında gelişen okuma-yazma oranı, tüm dünyadaki toplumların okuma-yazma oranından daha fazla idi. Bir yüzyılda İslam kültür dünyası böyle hamle kazandı. Artık ilmin bütün yolları açılmıştı. İlmi her yerden almaya hazırıldılar. İskenderiye, Antakya ve Şam mektepleri gibi ilmin eski merkezleri birdenbire İslam dünyasının içerisinde kaldı. Öte yandan, 8. yüzyılın ortalarından dönemin halifeleri Hind medeniyeti ile tanışıyorlar. Onlarla temasa geçiyorlar. Abbasi Halifesi el Mem'un, İslam'ın 150. yılında Hind medeniyetinden birçok ilim adamını, astronomları, doktorları, Bağdat'a davet etti. Hintlilerin büyük astronomi ve matematik kitabı Siddhata'yı, Arapça'ya ı veya 1.5 yıl içinde çevirdi. Yunanlıların tanımadığı sıfır sayısı ve trigonometrik elamanlar, böylece İslam dünyasına girdi. Bu Müslümanlar için büyük bir girişti. Müsbet

tecessüs unsuru ilimlerde çok önemlidir. Hicri 2. yüzyılın sonlarına doğru Halife, bir alimi Hindistan dinleri üzerine kitap yazması için bölgeye gönderiyor. Bunu iyi okuyun ve buradaki toleransa bakınız.

Genetiğin babası Cabir Bin Hayyan

Bir ilim diğer sahalardaki ilimlerin desteği olmadan büyük çapta bir tekamül gösteremez. Eğer bir kültür merkezinde bütün sahalarda şartlar müsaitse, tüm alanlar birdenbire gelişir. İslami ilimler hakkında az bilgisi olanlar, İslam medeniyeti sadece astronomi ve matematikte çok iyiydi diyorlar. Fakat bu doğru değil. İslam medeniyeti her ilim dalında büyük gelişme göstermiştir. Her şeyde zirveydi. Tıp, fizik, astronomi, felsefe

alanında yaklaşık 200 eser kaleme alan Cabir b.Hayyan aynı zamanda bugün bildiğimiz genetiğin babasıdır da. Hayyan şöyle diyor: “Allah bize fiziki kanunlar vermiştir. Bunlarla bitki, hayvan hatta insanın benzerini yapabiliriz. Allah beşere öyle kabiliyetler bahsetmiş ki, bununla beşer kainattaki tüm sır perdelerini çözmeye muktedirdir.” Bu sözler 8. yüzyılın ikinci yarısında yaşamış olan ve atomun parçalanabileceğini ilk bulan alim Cabir bin Hayyan’a aittir.

Müslüman alimlerin eserleri intihal edildi

İslamiyet ortaya çıkışının 2. yüzyılında İspanya'ya (Endülüs) ayak bastı. İslamiyet İspanya'ya ayak basmasıyla kendi kaderini çizdi. Yeni bir dinin temsilcisi olarak oraya gitti. İnsanları ilmiyle dehşete düşürdü. Orada yaşayan Hıristiyan ve Yahudileri etkiledi. İslam oraya girmesiyle onların şuur sahalalarına girmişti. Bu onları uyandırdı ve Haçlı Seferlerine itti. Bir kördüğüm şeklinde olsa da, papazlar, Müslüman alimlerin kitaplarını Latince'ye tercüme ederek bilimsel gelişmenin ilk adımlarını atıyorlardı. Yahudiler ağırlıkta olmak üzere, tercüme yapıyordu. Çünkü Avrupa'da başka okuma yazma bilen yok gibiydi. Bu arada, Batı bilimini sanıldığı kadar aksine din adamlarına borçlu. Avrupalılar; Sicilya ve Endülüs'te tercüme edilen İslam bilginlerinin eserlerini kaynak göstermeden intihal ediyorlardı. Eserlerin isimlerini değiştiriyorlardı. Bu yüzden Batı uygarlık ve biliminin temeli aradaki İslam

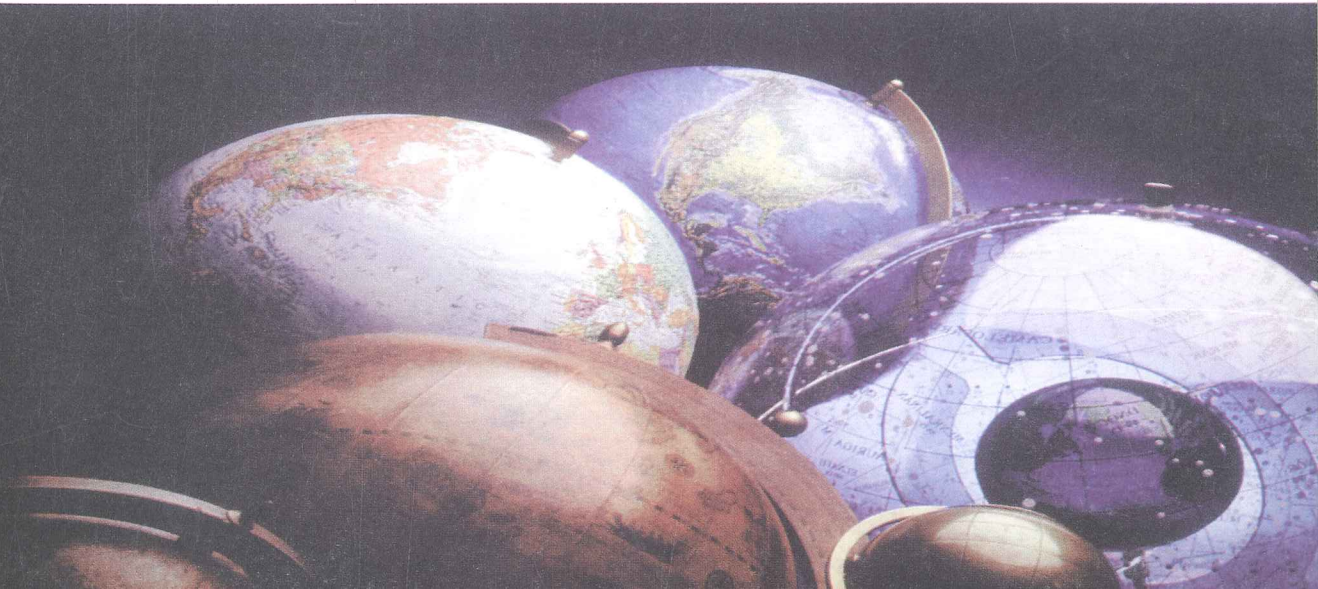

bilimi atlanarak ondan önceki yüksek medeniyet olan Yunanlılara izafe ediliyor. Örneğin 13. yüzyılda yaşayan Raymondus Lullus adındaki papaz, az Arapça bilmesine rağmen, Avrupa'da Arapça eğitim veren merkezler kuruyor ve Müslümanları kendi silahları ile vuralım diyordu. Kitaplar yazıyor ve

büyük bir alim olarak geçiniyordu. Fakat, bundan 50 yıl önce ortaya çıktı ki, bu adamın 70'e yakın eserinin hepsinin Arapçaları vardı. Yani bunların hepsi Arapça'dan tercüme edilmişti.

*Dünyanın en önde gelen bilim tarihçilerinden Prof. Dr. Fuat Sezgin, 24 Ocak 1924 tarihinde doğdu. Sezgin, 1951 yılında İstanbul Üniversitesinde doktora derecesini; 1954 yılında yine aynı üniversitede doçentlik derecesini almıştır. 1966 yılında Frankfurt Üniversitesinde profesör olmuştur. Prof. Sezgin, İslam dünyasındaki belli başlı kütüphaneleri tarayarak şimdiye kadar bilinmeyen pek çok sayıda el yazma eseri gün ışığına çıkarmış, derlediği kaynaklardan yararlanarak şu ana kadar 12 cildi bulan dev bir eser yazmıştır. İslam biliminin katkılarını somut olarak gözler önüne sermek için Müslümanların buluşlarının sergilendiği bir müze kurmuştur.

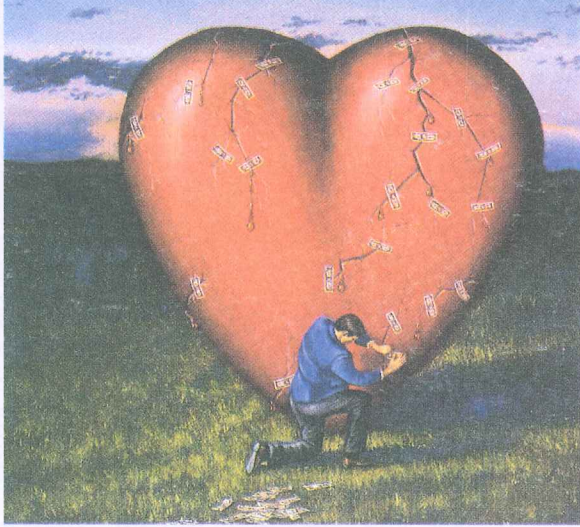
Not: Bu yazı Turan Kışlakçı tarafından yapılan ve 26.09.2005'te, Y.Şafak gazetesinde yayınlanan röportajdan özetlenerek alınmıştır.

Yürek Depremleri

Hamide H. TUNA

Önce tertemiz bir sayfaydı yüreğim. Bomboş ve tertemiz. Daha hiçbir şey koyulmamıştı içine, doldurulmamıştı. Ve benden doldurmam isteniyordu. Nasıl dolduracaktım ki, neler koyacaktım içine; yararlı mı zararlı mı nereden bilecektim? Kim belirleyecekti bu ölçüyü?

Kafam böyle sorularla meşgulken, koymaya başlamıştım bile içine. Biraz o sevgi, biraz bu sevgi derken bir de bakmıştım dolmuştu yüreğim. Ne de çabuk dolmuştu. Oysa daha başka şeyler de sığdıracaktım içine, başka sevgiler. Hiç mi yer kalmamıştı?

Dolmuştu yüreğim, kıymetsiz sevgilerle, değerlessiz inançlarla. Dolmuştu bomboş sayfa, düzensiz karalamalarla. Önce bir fırtına başladı yüreğimde. Bir sitem fırtınası. Deli deli esiyordu. Sonra kasırgaya dönüştü bu fırtına.

Artık isyan ediyordu, dayanamıyordu boş ve faydasız şeylerle dolu olmasına. İçindekileri dışarı atmak, silkinmek istiyordu, her şeye yeni baştan tertemiz başlamak istiyordu.

Ve... bir depremdi hissettiğim. Bir zelzeleydi. Çok şiddetli bir şekilde hissettiriyordu kendisini. Hissediyordum, yüreğimin tam ortasında oluyordu bu deprem. Tam ortasında. Kaç şiddetindeydi bilmiyordum, ama beni fazla sarstığından emindim.

Sarsılıyordum, yüreğim içindeki tüm değersiz şeyleri dışarı atıyordu. Silkiniyordum, her sallantıda. Ve... enkazdı yüreğimden artakalan. Koskoca bir enkaz. Bu kadar mı değersizdi içindekiler, bu kadar mı boştu. Şaşıırıyordum. Hiç mi işe yarar bir şey yok diye arıyordum enkaz yığınları arasında yüreğimi tekrar inşa etmeme yardımcı olabilecek bir parça. Arıyordum, beni benliğime, özüme kavuşturmaya yarayacak bir ışık. Bir vahiy pırıltısıydı gördüğüm, bir hayat pınarıydı. Çağlıyordu, 1400 senedir devam eden şey şimdi akıyordu bana. Asıl özüme dönmenin sevinci ve coşkusuyla yudumluyordum, kana kana içiyordum hayat pınarından. Rabbimin sevgisi doldurmuştu içimi. Ebedi hayatımda da kurtaracaktı beni bu sevgi. Dolduruyordum yüreğimi en güzel pırıltılarla. Doğuyordu güneş yüreğime tüm sıcaklığı ve ışıltıla-

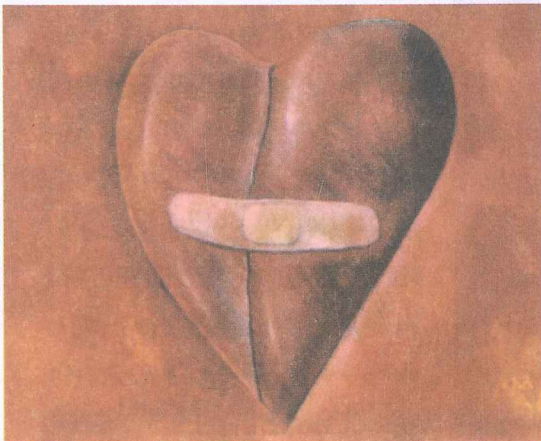
rıyla. Enkazdan kurtulmuştu yüreğim. Tekrar inşa ediyordum. Ayet ve hadis nuruyla, en güzel sevda ve umutlarla.

Yetmemişti bu bana, ben kurtulmuşum depremden, enkazdan kurtulmuşum belki ama, nice yürekler vardı, enkaz halinde, paramparça. Nice kalpler vardı isyan nakaratlarında. Onları da kurtarmaya çalışmalıydım, onlara da göstermeliydim hayat pınarını. Mutlaka onlar da tatmalıydılar. Onların üzerine de doğmalıydı güneş ve vahiy ışıkları.

Artık yürekler değersiz ve boş şeylerle değil, hayat pınarıyla, en güzel sevdalarla dolu olmalıydı. Fırtınalar, kasırgalar kopmamalıydı yüreklerde. Taş gibi katı yürekler, yerini yumuşak kalplere bırakmalıydı. Öze dönmeliydi insanlar, öze dönmeliydi yürekler ve özüme dönmeliydim ben.

Yüreğimde hafif meltemler eserken, 1400 sene önceki ışıkların tekrar doğmasıyla yüreğime, güneşin coşkusu var, çağlıyor yüreğim. Ve dua ediyor, diğer yüreklerle, diğer isyan yurtlarına, diğer deprem mekanlarına.

Dua ediyor.

Gençlerle Başbaşa'dan

Ord.Prof.Dr.Ali fuad Başgil

- Çalış, genç arkadaşım çalış, namerde muhtaç olmak ölmekten beterdir.
- Gençliğini eğlenmekle geçiren, ihtiyarlığını ağlamakla geçirir.
- Başarının ilk şartı, iradeli olmaktır.
- Gayret, iradenin ifadesidir.
- Başladığın bir işi yapıp bitirmeden başka bir işe başlama.
- Bir günün işini bitirdikten sonra ertesi gün ne iş yapacağına karar ver.
- Çalıştığın bir iş üzerinde herhangi bir güçlüğü yemeden bir adım bile gerileme.
- Bir iş üzerinde yorulursan dinlenmek için işini değiştir ve çalışma hızını yavaşlat.
- Çalışmanın neticesine ve öğrendiğine bak.
- Sebat et, genç dostum, sebat et.
- Sakin ve metanetli ol. Yol al, fakat acele etme.
- Gençlik güzelliğine, şans denilen kör kuvvet bile aşıktır.
- Ahlakı güzel insan, her yaşta güzeldir.
- Şikayet zayıfların silahıdır.
- « En yakın arkadaşlarınla bile şakaların zarif olsun.
- Dost ol, ta ki sana da dost olsunlar.
- Dostluğunu kötü günde göster.
- « Dostlarına vefalı düşmanlarına müsamahalı ol.

Medyanın Panzehri İçimizde Saklı!

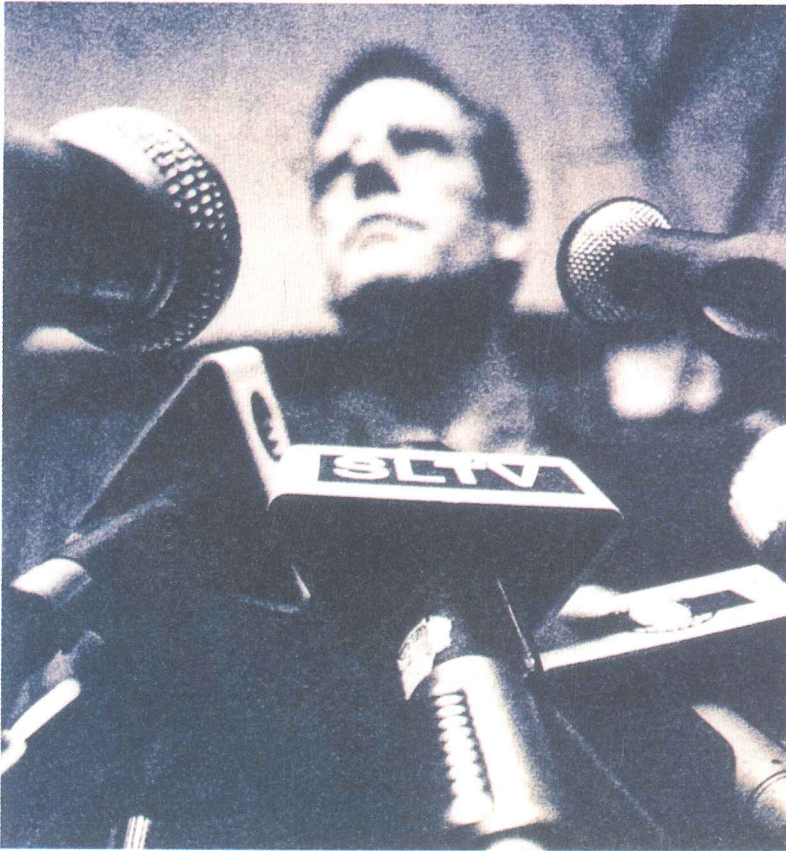
Abdullah Şanver

Toplum olarak geçmişimiz ve kültürümüz, ahlak üzerine kurulmuştur. Halkın içindeki bazı kavramlar da ahlakın toplumumuz üzerindeki etkisini göstermektedir. İş ahlakı, komşuya karşı olan ahlakımız vb. kavramlar tek

bir kavramdan çıkarılmıştır. Kur'an ahlakı, bütün bu ahlak kurallarını bünyesinde barındırmaktadır. Müslüman bir devlet olarak Osmanlı döneminde Kuran ahlakı benimsenmiş ve buna uygun olarak insanların yö-

netiminde tamamen de olmasa başarı elde edilmiştir. Ancak, Osmanlı, Kur'an merkezli devlet yönetimi anlayışından uzaklaştıkça, tökezlemeye başlamıştır. Avrupa'ya yönelim ve Avrupa'dan gelen 'ben' merkezli anlayış; beraberinde bu dünya hayatının, ulaşılması hedeflenen dünyadan yani ahiretten üstün gibi görülmesine neden olmuş; içerisinde bulunduğumuz dünyaya bağlanmamıza, ahlaki çöküntünün giderek daha da şekillenmesine ve hız kazanmasına yol açmıştır.

Bütün bu gelişmeler dünya nüfusunun hızla arttığı bir dönemde vuku bulmuştur. Nüfusun çoğalması, insanların iletişime olan ihtiyaçlarını arttırmış ve insanlar iletişimi nasıl kolay hale getireceklerini düşünmeye başla-

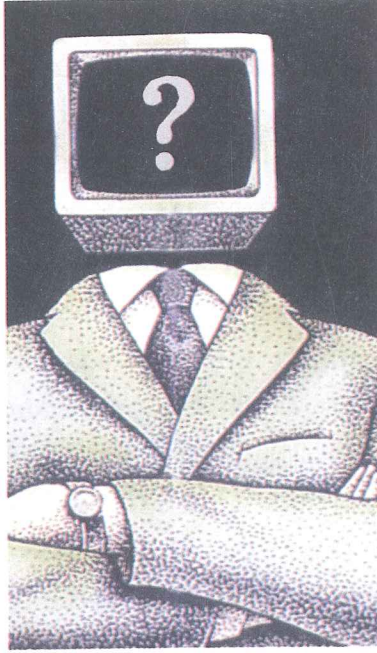

mışlardır. Bu arayışlara, teknolojik yeniliklerin bu sahaya transferi ile cevaplar bulunmuş, hatta bir süre sonra bu baş döndürücü hız hayatlarımızı temelinden değiştirmeye başlamıştır. Ancak, insanlar için bir nimet olması gereken bu gelişme ve değişimler, çağımıza damgasını vuran ahlaki çöküntüye paralel olarak, olumluya değil, olumsuzluklara katkıda bulunan büyük bir tehlike haline gelmiştir. Günümüzde medya ahlaki çöküntünün hızlanmasında başı çeken faktörler arasındadır.

Medya çok değişik yollarla etkinliğini sürdürmektedir. En başlarda broşürler, dergiler, gazetelerle etkin olan medya, daha sonra radyoyla başlayıp televizyon, internet gibi yollarla kendisini devam ettirmiştir.

Medya günümüzde sadece kötü etki bırakmamaktadır. İyi yönde de kullanabilen medya, bu özelliğini tam yansıtamamıştır. Maalesef kötü yönde daha çok kullanılmaktadır. Bunun sonucunda da medya bir ahlaki problem olmuştur.

Medyanın büyük bir bölü-

mü; aynı fikirleri paylaşanlar tarafından kontrol edilmektedir ve bu da yönetimde aynı fikri savunuların fikirlerinin, çıkarlarının, ilişkilerinin etkin olmasını beraberinde getirmektedir. Bunun sonucunda medyanın dış güçler tarafından yönlendirilmesine olanak sağlanmaktadır. Bu yönlendirmeyi de hiç kimse küçümsememelidir. Çok kısa bir süre önce yaşanan bir bayrak provokasyonunda, medyanın nasıl kullanıldığı açıkça görülmektedir. Bir veya iki gün içerisinde, binlerce insanı sokaklara döküp, camlarına bayrak astıracak kadar önemli, önemli olduğu kadar da tehlikeli bir silahtır

medya. Medya etkinliğini ortaya çıkardıktan sonra kendisiyle birlikte birçok sorunu da ön plana çıkarmıştır. Yaptığı çalışmalarla medya, insanların düşüncelerine bir sınır çizmiş ve insanların medya odaklı düşünmelerini sağlamıştır. Bir bakıma belleklerimiz medya, kendi düşünceleriyle doldurmuştur. Bu da insanların düşünce özgürlüklerine indirilmiş güçlü bir yumruktur. Öncelikle arkadaş ilişkilerine, giydiğimiz elbiseye, yediğimiz yemeğe ulaşan medya, ailemize kadar inmeyi başarmıştır. Asıl amacı daha çok insana ulaşmak, daha çok seyredilmek yahut dinlenilmek olan medya araçları, bu amaca ulaşmak için her şeyi mübah görmeye, zaten var olan dünyevileşme, inançsızlaşma eğilimine korunç bir hız kazandırmaktadır. Bu ise insanlar arasında dinin etkinliğini azaltmaktadır. Radyonun, gazetenin, dergilerin etkinlikleri televizyon ve internetle artmaya başlamıştır. Özellikle televizyon reklamları bu konuda aracı yapılmıştır. Fakat reklamlar sadece reklam olma-

muş, başlı başına bir ahlak sorunu olmuştur. İnsanların nefislerini yanına almak ve böylece etkinliğini daha da artırmak için bir savaş başlatan medya, özellikle kadın ve cinselliği kullanarak büyük bir tehdit saçmaktadır. Ahlak kuralları, dini kurallar hiçe sayılarak belirli faaliyetler yapılmakta ve bütün bunlar büyük sermaye sahibi olan bazı kesimler tarafından desteklenmektedir. Ahlaki çöküntü, ülkemizin temelini, özüne de zarar vermektedir.

Medyanın tehdit ettiği en büyük kesim de gençlerdir.

İnsan hayatında çocuk, genç, yetişkin olmak üzere üç devre yaşar. Gençlikte, çocuk ve yetişkin devrelerinin arasında bir köprü görevi görmektedir. Medya, çocukluktan gelen taze beyinleri, gençlik çağlarında ele geçirip, yetişkin çağlarında serbest bırakmaktadır. Fakat serbest bıraktıkları beyinler; artık taze değil, medya tarafından uyuşturulmuş beyinlerdir. Bu medya eksenli hale gelmiş beyinlerin en önemli özelliği; "ben" kavramını ön planda tutmalarıdır. "Ben" kavramını ön plana getirmek zaten yolun büyük bir kısmını aşmak demektir. İnsanlar; özellikle gençler bu kavramı benimsedikten sonra ahlakı geri plana atmakta ve nefislerine yenik düşmektedirler. Gençlik döneminde yapılan, ahlak açısından yanlış şeylerin, yapan kişi tarafından yargılanması nadir olduğu için medya gençleri avucunda tutmaktadır. Ve gençlere sıra dışı olma hakkını vermektedir. Sıra dışı olabilmek, kendi kurallarını koyabilmek ve istekler doğrultusunda cinayeti bile hoş göre-

bilmek medya eksenli beyinler için çok doğal hale gelmeye başlamıştır.

Medya; "Böl, parçala ve yut." üçgeninin önemli bir silahıdır. Medya kendi düşünceleriyle; aynı dine mensup, aynı ülkeden insanları birbirine düşürüp, onların birbirlerine karşı zıt kutuplar oluşturmalarına sebebiyet vermektedir. Bu da zamanla iç karışıklıklara, parçalanmalara sebebiyet vermektedir.

Medya aracılığıyla insanlara sunulan; dine aykırı, edepsiz sunumlar insanlara belirli zaman aralıklarında gösterilmektedir. Bu tür ahlaksızlıkları izleyen, okuyan, gören insanlar zamanla geçmişten gelen, sahip oldukları reflekslerini yitirmektedirler. Artık yanlış bir şey gördüklerinde, o yanlışlığa karşı koymayacak kadar acizleşmişlerdir.

Medyanın başta da değindiğim gibi problem olmasının en büyük nedeni, amacının kötü olmasıdır. İnsanların bu konudaki acizyetleri ve eksik bilgileri medyaya, medya patronlarına, dış güçlere avantaj sağlamaktadır.

Medyanın bu kadar hızlı bir şekilde ilerleyip, ahlakı çöküntüye uğratmasının sebebi, medyaya bir alternatif çözüm bulunamamasından da kaynaklanmaktadır. Bu alternatif çözüm arayışının olumsuzlukla sonuçlanması, moral bozukluklarına yol açmamalıdır. Alternatif çözüm bulunamıyorsa, medyayı medyayla vurmamak gerekmektedir. Hemen medyanın elimizde olmadığı söylenebilir. Fakat az da olsa eldeki imkanlar kullanılmalıdır. Televizyon, internet gibi faktörlerin büyük bir çoğunluğu bahsettiğim güçlerin elindedir ve bu yollardan savaşmak kolay gözükmemektedir. Fakat yazılı basın, özellikle dergiler açısından bu güçlerin otoritelerinin televizyon ve internette olduğu kadar baskın olmadığını görmekteyiz. Medyanın ahlaka olan darbesine, ilk olarak medyanın öbür yüzünün gösterilmesini anlatarak karşılık verilebilir. Hedef kitle olarak da, medya eksenli beyinlerde olduğu gibi gençler seçilmiştir. Gençlerde elde edilebilecek ahlaki zafer, gelecekte çok parlak bir ışık saç-

caktır.

Medyadan kaynaklanan ahlaki çöküntüye sunacağımız çözümlerin havada kalmasını sağlamanın en önemli yolu; fertlerin kendi nefislerini yenmesindedir. Medyada ne kadar ahlaki bozukluklar olsa da, insanların nefislerini kontrol edebilmeleri ahlakı korumada yeterli olacaktır. Yani çözümün asıl anahtarı her bireyin kendisinde saklıdır. Eğer bireylerde "ben" kavramı layık olduğu yere oturtulabilirse, bu ahlaki çöküntü ve böylesi bir medya toprağı gömülecektir.

Bireylerin kendi içlerindeki mücadelede aile yapısının da

büyük bir rolü vardır. Bilinçli anne ve babaya sahip olabilirse aile yapılarımız; bu çözüm daha da kolay sonuç verecektir. Aile yapısının sağlam olması da, dini esasların, Kur'an ahlakının çok iyi benimsenmesinden geçmektedir.

Medya her ne kadar beraberinde "amoralizm"i, yani "Ahlak kuralları gereksizdir" kavramını getirmiş olsa da, bireyler bunu yenebilecek, nefislerine hükmedebilecek potansiyele sahiptirler. Sonuçta medyayı oluşturan ve kullananlar, insanlardır. Panzehiri bulacak olan da kesinlikle insanın kendisi olacaktır.

Öncüler Öncüsü

Mevlana Seyyid Abu'l-A'la Mevdudi (1903-1979)

25 Eylül 1903'de Haydarabad-Deccan'daki Avrangabad'da doğdu. Babası onu İngiliz sömürge okullarına göndermeyerek, evde Arapça, Farsça, Urduca ve İngilizce dersleri almasını sağladı. Mevdudi, 16 yaşında babasını kaybedince 1920'li yıllarda hayatını gazeteci olarak kazanmaya başlayacaktı. 1927 yılına kadar değişik gazetelerde editörlük ve muhabirlik görevlerini yerine getirdi. 1927 yılında Tercümanu'l-Kur'an'ın yayınına başladı. Ocak 1938'de Muhammed İkbâl'in daveti üzerine İslam hukukunun diriltilmesi konusunda çalışmak için Pencap'a giderek, bir cami ve birkaç evden oluşan Gurdaspur yöresine yerleşti. Daha sonra bu binalar Daru's-Selam Akademisi oldu. Mevlana Mevdudi Aralık'ta Lahor'a giderek İslam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde ücret almadan dekan olarak çalıştı. Ama görüşlerini anlatma konusunda hiçbir sınırlamayı kabul etmediğinden bu görevden ayrılarak Daru's-Selam Akademisi'ne geri döndü. 1941 de ise Cemaat-i İslami'yi kurdu.

O sıralarda Pakistan, Hindistan'dan ayrılıp müstakil bir devletleşme sürecine girmişti. Pakistan'ın ayrı bir devlet olmasını Hindistan'daki Hindu zulmünden bıkmış olan Müslüman kitle istiyordu.

Olayların geliştiği sıralarda Mevdudi Cema-

at-i İslami'yi kurdu. Mevdudi bu aşamayı şöyle anlatıyor: "Taraftarı olduğum görüşlerin çoğunluğun hoşuna gitmemesine ve kimlerince suistimal edilmesine rağmen, bana katılan küçük bir grup vardı. Ve Cemaat-i İslami'nin ortaya çıkması da bu grubun yardımıyla oldu. Bu cemaatin, İslam'a sebatla inanan ve diğerlerine güven veren, itimat edilir karaktere sahip böyle kimselerden oluşması gerektiğini, gerçek kuvvetin sayılarda değil karakterde yattığını, ve cemaatin sayıları ne kadar az olursa olsun, kesinlikle itimat edilir bir karaktere sahip, amelleriyle güven telkin eden ve Müslümanların itimat edebilecekleri böyle insanları bağrına basması gerektiğini düşünüyordum."

Kıtanın 14 Ağustos 1947'de taksiminden (Pakistan'ın Hindistan'dan ayrılması) sonra ise Mevdudi tüm çabalarını Pakistan'da İslami bir hayat tarzının tesisine adadı. Bu amaç için ülkeyi baştan başa dolaştı, konferanslar düzenledi. Ülke için gerçek İslami anayasa istediğinde, bu istekten rahatsız olan çevreler tarafından 4 Ekim 1948-28 Mayıs 1950 yılları arasında hapsedildi. Mamafih İslami anayasa elde etme çabaları Ulusal Anayasa Meclis, taleplerini içeren "kararlar" ı kabul ettiğinde, meyvesini vermiş oldu.

Yüzyıllar boyunca ilk kez, Pakistan'da, Du-

yubendi, Barelvi, Ehl-i Hadis ve Şia düşünce ekollerini temsil eden 31 ulema, Mevdudi'nin ikna etmesiyle, 21-24 Ocak 1951'de Karaçi'de bir konferans düzenledi ve yeni anayasaya katılmak üzere İslam devleti için elzem olan 22 prensibi mutlak ittifakla kabul ettiler.

28 Mart 1953 yılında, yazmış olduğu Kadiyanilik problemi adlı bir broşür nedeniyle mahkemeye çıkarılmadan mahkum edildi. Sıkıyönetim mahkemesi onun idamına karar verdiğinde o şunları söyledi: "Eğer Allah böyle

dilediyse bu akıbeti memnunlukla kabul ediyorum, ama eğer O'nun iradesi değilse, ne yaparlarsa yapsınlar bana en küçük zarar bile veremezler."

Müslüman dünyasında ona verilen ölüm cezasına karşı tepkiler o kadar büyük oldu ki, yetkililer cezasını 14 yıla indirmek zorunda kaldılar.

25 Mayıs 1955'de, Yüksek Mahkemenin yayınladığı bir emirle Mevlana Mevdudi serbest bırakıldı. 2 Mart 1961'de Pakistan Kadınlar Birliği kendi hazırladığı ve açıkça İslam'a aykırı olan Medeni Kanunu hükümetin yürürlüğe koyması için yaptığı baskıda başarılı olunca, Mevdudi ve ülkenin her yanından 209 ulema kanunu protesto etti ve kanunun geri alınması ya da en azından değiştirilmesini talep etti.

Bu bildiriye sert ve baskıcı önlemler geldi, bildiriye dağıtanlar ve basanlar hapse atıldı.

25-28 Ekim 1963'de toplanan Cemaat-i İslami'nin yıllık kongresini sabote etme girişimleri sonuçsuz kaldı. Ve tüm engellemelere rağmen, kongre 10.000 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Polis korumasındaki sokak serserileri Mevdudi'yi öldürmek istedilerse de başarılı olamadılar.

Bundan rahatsız olan çevreler tarafından 6 Ocak 1964'te, cemaatin önde gelen tüm liderleriyle birlikte,

mahkemeye çıkarılmadan hapse atıldı.

Hapisten çıktıktan 15 gün sonra 25 Ekim 1964'de, ulusal başkanlık seçimleri sırasında, Mevlana Mevdudi, Lahor'da büyük bir kalabalık önünde rejimin meşruluğunu tehdit eder mahiyette, 2 saatlik bir konuşma yaptı.

Yaşamı boyunca Mevdudi, yönetimde bulunanların kötülüklerini kendi emniyetini hiç dikkate almadan korkusuzca eleştirmiştir.

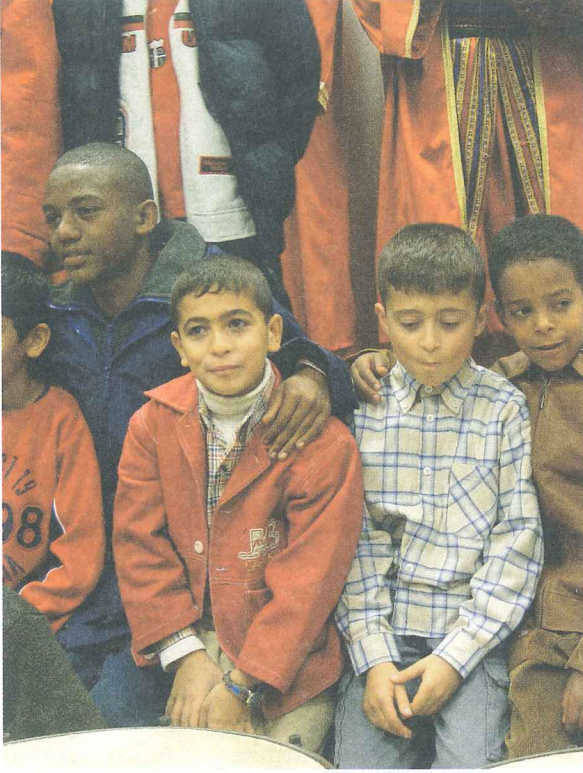
1970 seçimleri sırasında kişisel güvenliğinin tehlike altında olduğu söylendiğinde şöyle cevap verdi: "Yüce Allah'a güven duyan herhangi bir kişinin, O'nun koruması ve rızası altında olduğuna inanırım."

22 Eylül 1979 günü, 77 yaşında iken bütün İslam alemini üzüntüye boğarak bu fani alem-den göçtü. Allah ona rahmet eylesin. Amin.

YİNE AKŞAM OLDU... YALNIZLIK KAYBOLMAYA YÜZ TUTTU...

Tuğçe Köroğlu

*Yine akşam oldu,
Yalnızlık omuzlarıma çivisini çaktı yine,
Uzaklık aynı gerçi,
Heryerdeyken olan uzaklığın pek değişmedi,
Yine akşam oldu orda olduğu gibi,
Görebiliyorum seni burdan da,
Aynısıydı ordayken de,
Uzaktan korkmuyorum belki de,
Orada da aynısıydı uzaklık gerçi
Donuklaşmış oldu artık bu,
Bir o kadar da büzünlü romanlar gibi,
Galiba ben baştan kaybetmişim,
Belki de ben baştan kazanmışım, insanlık kaybetmiş...*

Sezai Karakoç

Yalnızlık çöker omuzlarımıza gerçekten... Zaman ilerledikçe, kalabalıklar çoğaldıkça, sessizlik yarıldıkça artar hatta... İronik olsa dahi gerçek...

Ve inadına göreceli...

Ancak bugün, evet bugün aştık bu ayağımıza dolanan, zaman zaman umudumuzu kıran ve işin tuhaf yanı içimizi güçlü kılan bu duygunun etkisini...

Şefkatin doruk noktasında göz görmez oldu yalnızlığımızı...

Ve Rabb'imizin vaad ettiği o bağa eriştik adeta, kardeşlik bağına...

Duamızın kabulüne şahit olduk...

Uzağı yakın kıldığına...

O uzak diyarların çocuklarına uzanmasına ellerimizin... Bugün geldi çocuklar...

Vadileri aşarak, Bulutları aşarak, Okyanusları aşarak gerçekten de...

Umut ışığıyla baktık yüzlerimize ...

Elele andık Rabb'imizin yüceliğini...

Şarkı oldu dilimizde Rasul'e selamımız...

Mehteran etti eşlik coşkumuza...

Boğazımızda düğüm oldu ilk kez buluşmuşken vedalaşmak, ancak gözyaşları yerine sevinçle gülüşmeler yükseldi göğe...

Avuçlarımızda büyüttüğümüz içten dualarımızla; "İstanbul... İnşallah?"

Yine gel demek yerine;

"Saya sayangkan mu"*(1)

İçimizden taşıp da kucaklaşmamızı sağlayan sevgi ifadesini pekiştirsin diye...

Acıları dinmez mi şimdi?

Uzak da olsak anne şefkatiyle açtığımız kucaklarımızı anmaz mı çocuklar ?

O şefkatle başlarını okşadığımız o Müslüman evlatlar...?

O Yetim, O Nebi, O Rasul de istemez miydi böylesini. Elele, yan yana, can cana görmek bizi. Artık acı çekmesin o tatlı yürekler. Her türlü musibetten, her türlü şerden, her türlü felaketten uzak olsunlar.

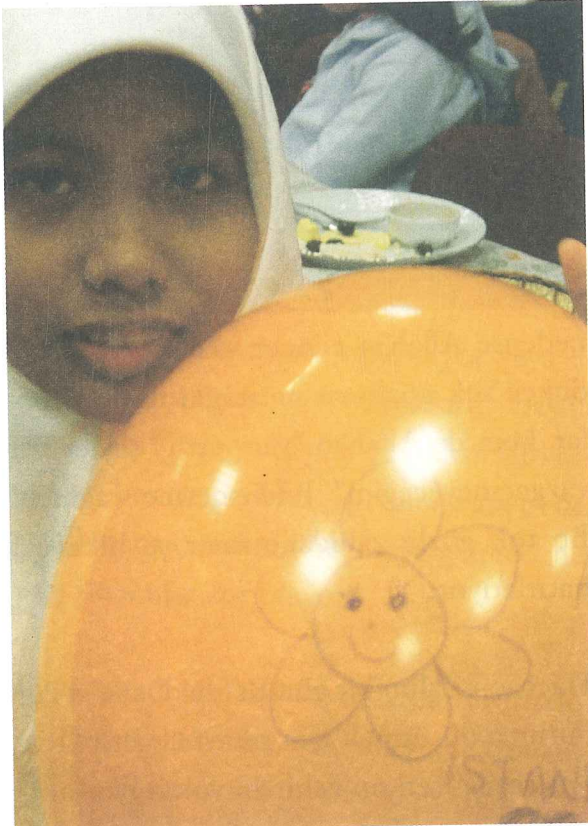
Esirgesin Rahman ve yine kesiştirsin yollarımızı, O'nun o dosdoğru yolunda yine.

Yine bir bayram sabahı...

Özleyeceğiz hem de çok.

Ancak bizi Rahman'a yakın kılan dualar

Uzağı yakın edecek, anneleri yerine biz gönde-

receğiz, her yeni doğan gün Rabb'imizin sevdiği kullarından olsunlar diye dualarımızı, ahlak üzere, imanlarının ışığıyla, huzur, sağlık ve mutluluk içinde büyüsünler diye...

"Sa...Dua...Le"; Bir...İki...Üç... Derken...

Yine Ramazan-ı Şerif gelecek, yine Bayram gelecek ve inşallah nice güzel günler gelecek ...

İnsanlık, O'nun yolunda bir oldukça

İnşallah hep kazanacak...

Yine akşam oldu orada olduğu gibi ama sabahın müjdecisi olarak...

Yine rüzgar esti orada olduğu gibi ama yağmurun müjdecisi olarak...

Yine hüznün çöktü omzuma ama hiç kesmediğim umudumu hatırlatarak...

Yine umut doğdu; Etiyopya'da, Endonezya'da, Filistin'de olduğu gibi...

İHH, AKV ve tüm hayır için yarışanlar orada olduğu sürece hep doğacak...

Rabb'im el uzatan herkesten razı olsun...

Üzerimizdeki sevgisini, rahmetini, bereketini daim etsin...

Idawati, Arini, Nurul, Wilda, Rızka, Eva!

Malayca sayı saymayı, seni seviyorum demeyi, hayırlı bayramlar demeyi öğrettiğiniz için. Muhammed! Kur'an-ı Kerim'i bu kadar güzel okuduğun, adın gibi güzel olduğun için. Zahra! Yeni kavuştuğun babanı Filistin'de bırakıp yanımıza geldiğin ve o güzel şiirini okuduğun için. Teşekkürler, bize yaşattığınız bu güzellik için. Yalnızlığa meydan okumamızı sağladığınız için, kardeşliğiniz için, sevgiyle bakıp gözlerimizin içine, sarılıp vedalaştığınız için, teşekkürler çocuklar...

Yüce Allah iyilikte sizi öncü kılsın ve başımızdan eksik etmesin. Daim etsin o tertemiz yüreklerinizin güzelliğini...

Yine kavuşmak umuduyla ve duasıyla...

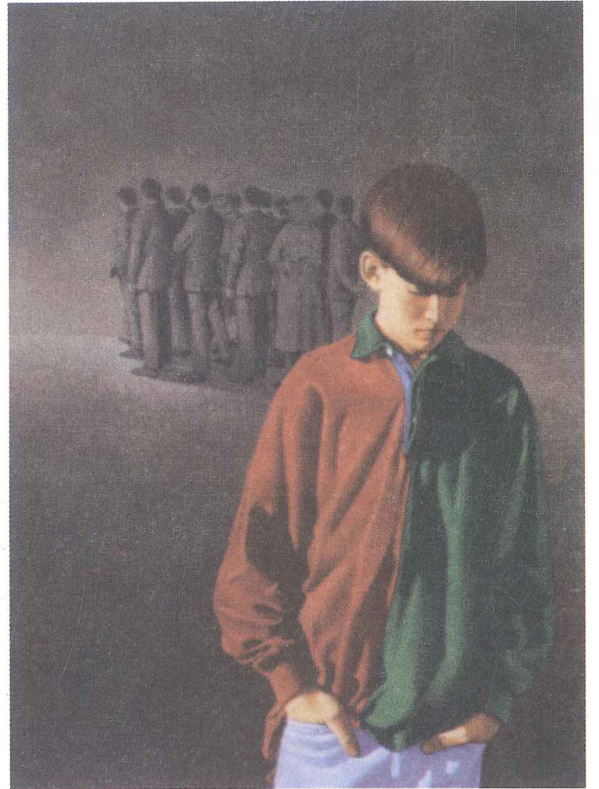

HANGİ TARAFTANIZ?

Selçuk Kütük

Günümüz dünyasında maddi ve manevi bozulma o dereceye ulaştı ki Müslümanlar bile bu atmosferi solumaktan dolayı "dünyevileşme" mikrobunu kaptılar. Tercihler değişmeye başladı: Artık kitap okuma ya da sohbette hikmet ve güzelliğin yansıması olduğunu düşünme zamanı değildi. Şimdi, para kazanma, büyüme, pazarda söz sahibi olma devriydi; neticede her şey "parasıyla" değil miydi?

Yoksa, bu iş para meselesini aşan bir boyuta mı sahipti? Evet, maddi unsurlar ihmal edilmemeliydi ama sağlam bir itikat ve ihlas olmazsa her şey manasını kaybetmiş olmayacak mıydı? Allah'ın resulü lüks, zenginlik ve rahat bir hayat mı vaat etmişti? Yoksa "dünya hizmet diyarıdır, ücret yeri değil" veya "dünyaya meyiletmenizden korkarım" mı demişti? Ayette "mallarınız ve canlarınızla imtihan" edileceğimiz haber verilmiyor muydu? Basit menfaatler karşılığında oylarını satanlar ve siyasetçilerin asla yerine getiremeyecekleri asılsız vaatlerden kendi hissesine nelerin düşeceğini merak edip meydanları dolduran insanlar

nedense Allah'ın cennet vaadine karşı oldukça tok gözlü ve müstağni davranıyorlar, hem de Allah'ın "vaat ettiği şeylerden vazgeçmeyeceğini" bildirmesine rağmen! Bu tok gözlü zahidane tavır şu hikayeyi hatırlatıyor:

Haccac-ı Zalim bir gün Behlül Dane'yi zor duruma düşürmek için sarayına getirtir ve ona sorar "sen mi zahitsin yoksa ben mi?"

Böyle zalim birisi için soruya "evet" cevabı verse yalan olacak, "hayır" derse fena halde ceza görecektir. Fakat Behlül Dane cevap vermekte hiç tereddüt etmez: "Zahit kişi aza kanat edendir. Ahirete nazaran çok az bir servet sayılacak dünya malı ile kanaat ettiğinize göre, zahit sizsiniz!"

İnsanlar ünlü bir mağazada indirim yapıldığında, faiz, borsa ve döviz kurları değiştiğinde veya otomobil fiyatları düştüğünde hemen haberdar oluyorlar ve fırsatı kaçırmamak için uzun kuyruklar oluşturabiliyor. Ama Allah'ın, karşılığında ebedi bir saadeti teklif ettiği fırsatları değerlendirme hususunda çok ağır davranıldığını; ibadetleri yerine getirme ya da hatalardan dolayı tövbe etmekte duyarsızlık gösterildiğini ve sürekli bir nankörlük hali sergilendiğini görüyoruz.

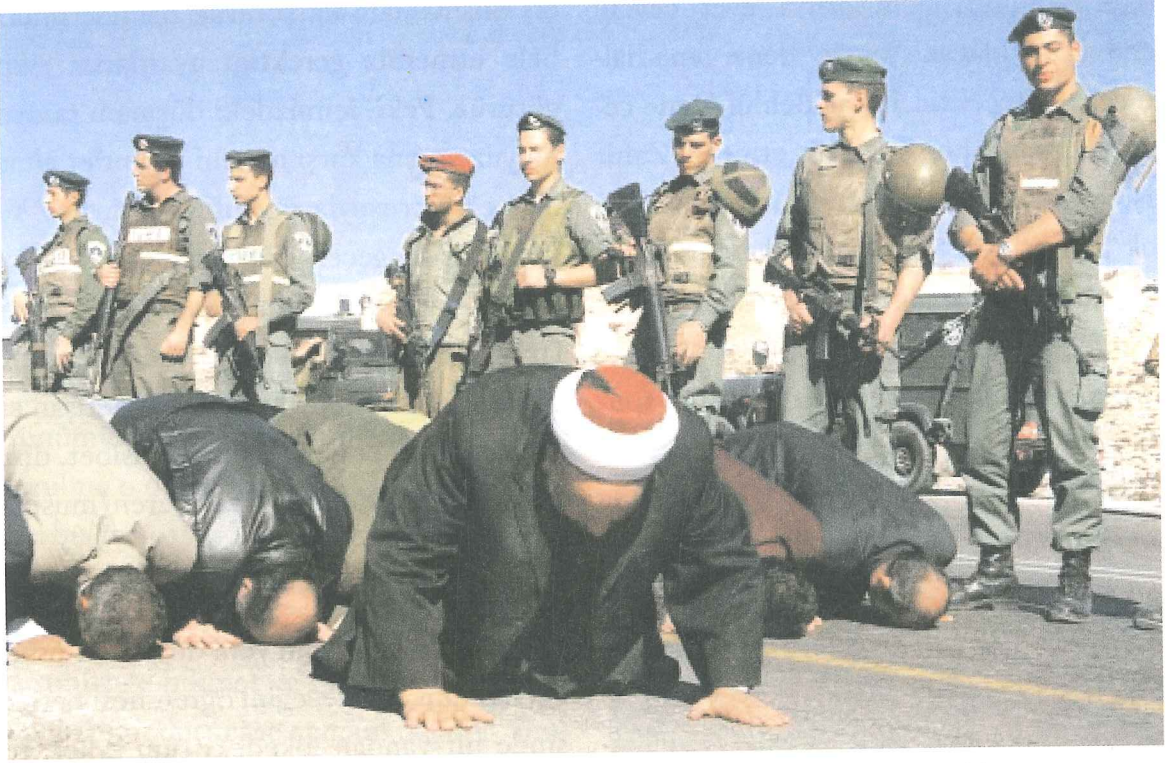
Siyasiler dünyada cenneti vadeden yalanları ile meydanları, pop starları şarkılarıyla geniş alanları, futbol takımları statları, film artistleri ve mankenler podyumları doldurup izdiham oluşturabiliyor veya en azından insanları televizyonların başına toplayabiliyorken Cenab-ı Hakkın fani hayatları bakiye çeviren çağrısına icabet edecek bir avuç insanın bir araya gelmesi neden bu kadar zor oluyor?

Gazetelerde ve televizyonlarda teröristlere, gizli teşkilatlara, yahudilere, masonlara ve diğerlerine karşı uyanık olmamız, iç ve

dış düşmanlara karşı birlik halinde mukabele etmemiz gerektiği uyarılarını sıkça görürüz. Peki, içimizdeki düşmanı tanıyor muyuz ve ona karşı ne gibi tedbirler alınabileceği sorusuyla ilgileniyor muyuz? Yukarıda ismi geçen düşmanlar geçici olan dünya hayatımızı zora sokacak bazı zararlar verebilirler; bu doğru, fakat nefsimizi bizi baki olan ahiret hayatımızı perişan etmekle tehdit ediyor. Hakiki musibet, dinimize ve itikadımıza zarar veren musibet değil midir?

Firavunun kendisini yeni doğan bir erkek çocuğunun öldüreceğini öğrenmesi neticesinde bir yandan ülkedeki tüm erkek çocuklarını katletmesine karşılık diğer taraftan Hz. Musa'yı sarayında beslemesi gibi,

bizi ateşe attıracak bir canavarı (nefsimizi) kendi vücudumuzda kuş sütü ile büyütüyor muyuz?

Teorik olarak "biz" mefhumu ile neleri kastettiğimizi ifade etmiş olmakla beraber aslında pratikte kimlerin "bizden" olduğunu ayırt etmek o kadar kolay olmayabilir. Avrupa Birliği'ndeki veya Amerikalı dostlarımız, rotaryenler, rantiyeciler, Bodrum'daki tatilciler, gece klüplerindeki sarhoşlar "bizden" sayılabilir mi? Ümmetçilikten ulus devlete geçmekle övünenler, yatıyla tatile çıkıp işçisinin ücretinden nasıl kesinti yapabileceğine dair plan kuranlar, komşusunun evi yanarken bu durumu purosunu yakmak için fırsat bilenler... "bizden mi?".

İngilizce şarkıları bir dinlemede ezberleyenler, el-alemin artistlerinin isimlerini, filmlerini kolaylıkla telaffuz edebilenler ama fatihayı ezberleyemeyip dili dönmenenler, Türkçe ezan isteyip namaza gitmeyenler... "bize" dahil mi?

Tuttuğumuz takım, siyasi partimiz veya Türk vatandaşlarımız "bize" dahil mi? Materyalist bir Türk bilim adamı Nobel ödülü alsaydı, bir Türk şarkıcı Eurovision'da birinci olsa "bizimkiler başardı!" diye sevinebilir miyiz?

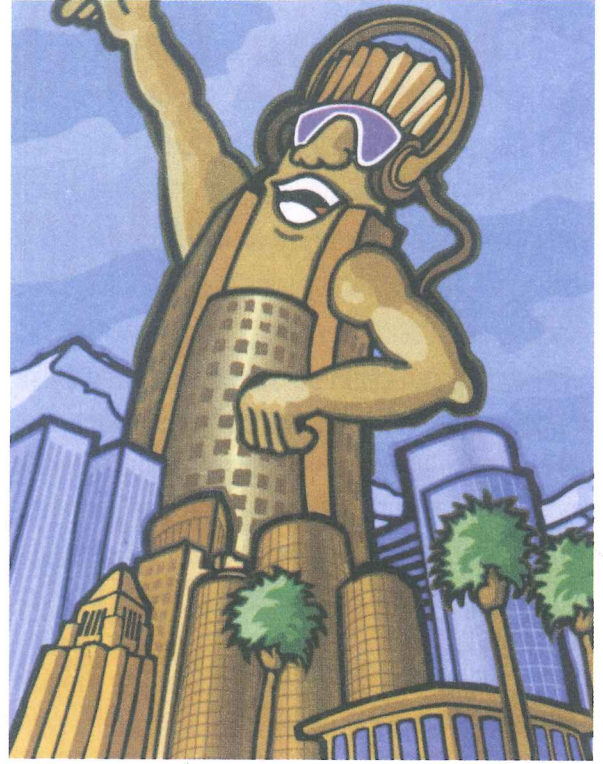
"Öyle kişilerdir ki onlar, müminleri bırakıp da küfre sapanları dost ediniyorlar. Onların yanında onur ve yücelik mi arıyorlar? Onur ve yüceliğin tamamı Allah'ındır." (Nisa 139)

Irak'ta öldürülen müslümanlar hangi etnik kökenden olursa olsunlar "bizden" değiller mi? Irak'ta bombalanan sahabe ve İslam büyüklerine ait mezarlar "bizim" değil mi? İstiklal savaşını kimlere karşı vermiştik? Ülkemizin sınırlarının haricinde zulüm görüp öldürülenlerin "bizlerden" bir kayıp olduğunu hissedebiliyor muyuz? Amerikalı ya da Nijeryalı bir müslüman zenci mi yoksa aynı mahalleyi paylaştığımız itikadı bozuk komşumuz mu "bizden"?

İranlı Selman ile Habeşli Bilal Resulullah'ın ehl-i beytinden sayılırken amcası Ebu Leheb'in ismi ötekilerin listesinde yer alıyordu. Hz. Nuh'un karısı ve çocukları da "bizimkilerin" listesinde olamazdı. Resulullah'ı gözleri ile gördüğü ve kim olduğunu bildiği halde İslamiyet'e düşmanlıkta en ileri gidenlerden olan Ebucehil'in oğlu Müslüman olarak "bizimkilerin" safına katılmamış mıydı? Demek ki, bizi "biz" yapan şey kan, soy, ülke, parti ya da toprak birliği değildi.

Öyle anlaşılıyor ki "Bizimkilerden" kasıt, Hz. İbrahim'in milletine tabi olanlardı... Resulullah, "bizi aldatan bizden değildir" buyurmaktadır. İnsanların birbirlerini alış-veriş ya da günlük işlerle ilgili meselelerde aldattıkları bilinen bir gerçektir. Fakat bizi burada ilgilendiren aldatma biçimi, maddi olmaktan ve insanların birbirlerinin dünya hayatların zarar verdikleri aldatıştan daha ileri bir şeydir. Bu tür aldatmalar

geçici olan dünya hayatına sadece belirli bir süre boyunca zarar verebilir. Halbuki asıl aldatıcılar, bizleri yalancı vaatlerle kandıran ve ahiret hayatını unutturup dünyaya yapışmamızı tavsiye edenlerdir. Çünkü bunların verdiği zarar ebedi olan ahiret hayatını mahvetmeye yöneliktir. O halde, bizi Allah'a isyana, gayrı meşru ilişkilere, harama davet edip özendirenleri, yani bizi sahte cennet vaatleri ile aldatıp cehenneme göndermeye çalışanları nasıl sevebiliriz?

Not: Bu yazı Pınar Yayınları tarafından yayına hazırlanan Genç Öncüler Kitaplığı'nda yayınlanacak "Çözümlü Dünya Ahiret Problemleri" isimli çalışmanın bir bölümünden özetlenerek alınmıştır.

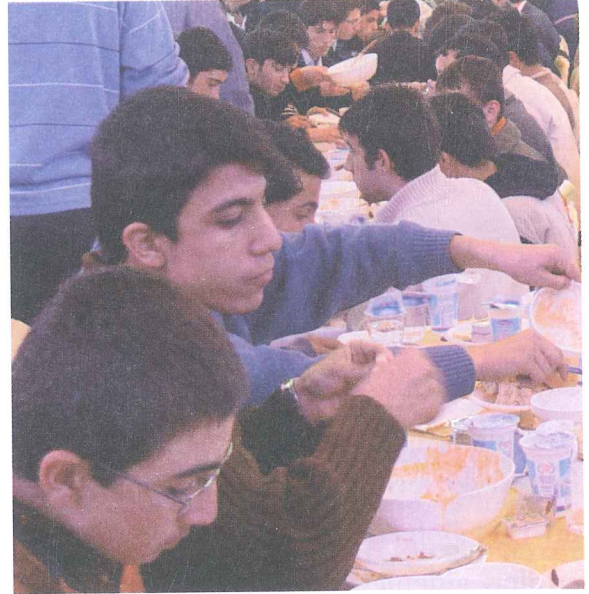
“Nerede O Eski Ramazanlar”

Demeden!

Mücahit Hadi Yılmaz

Allah'ımıza hamd olsun bu sene de Ramazan Ayı'nı dopdolu, coşkulu, heyecanlı bir şekilde ihya ettik fert fert ve toplum olarak. Bunun en büyük örneklerinden birisi, İstanbul'daki tüm Genç Öncülerin hep beraber iftar etmesiydi. İstanbul çapında düzenlenen Genç Öncüler İftarı'nda yaklaşık olarak Bin Beş Yüz (sayıyla 1500) kişi hemen hemen tüm İHL'lerden ve 100 farklı liseden Genç Öncüler iftar programına katıldı. Ramazan-ı Şerif'imizde hakikaten dehşetengiz bir atmosfer yakaladık. Genç Öncülerin mübalağasız oluk oluk akarak geldiği programımız bizi geleceğe dair yeniden canlandırdı, şevkimizi artırdı ve heyecanımızı üst limite çıkardı. Sadece Bin Beş Yüz kişinin tek yürek, yekpare ve hep beraber namaz kılması dahi insanın tüylerini diken diken ediyor. Yalnızca bu sahne dahi Genç Öncülerin damarlarındaki akan kanın akışını hızlandırmaya yetiyor da artıyor bile...

Allah' a şükürler olsun bıraktığımız yerden devam

ediyoruz. Bu duyguyu, heyecanı ve coşkuyu çok değil daha altı ay önce Gençlik Şöleni'nde yaşamıştık. O zaman da aynı atmosfer hasil olmuştu. Şu halde, hiç aksatmadan hız veriyoruz koşturmaya; karanlığa ve niteliksiz yığınlara inat.

İnsanlar; doğru, kuralına uygun ve samimi bir şekilde yapılan işlere karşılık veriyorlar. Yeter ki azıcık gayret, ha gayret...

Allah yardımını gönderince 1'e 10 artıyor ecirler, nimetler, fırsatlar...

O halde ağlanıp, sızlanmanın yararı yok. Bir ucundan başlayacağız değişmeye, değiştirmeye.

Genç Öncüler İftar'ımızda bu düşüncelerin tazelenildiğini gördük. Bir defa 1500 tane pırıl pırıl, tertemiz ve capcanlı gencin yalnızca Allah rızası için faaliyette bulunmasını kelimeler ifade edemiyor. Ortam sanki mahşer günündeymişiz gibi bir hisle kuşatı-

yor insanı. Fakat bu başıboş, faydasız, ve kuru bir his değil! Programın başlangıcındaki gösteri ile de ortaya koyulduğu gibi kendini bilen, nereye nasıl gittiğinin farkında olan ve ne yaptığını kimlere cephe açtığını bilen bir gençliğin duyguları bunlar. Yeri geldiğinde heyecanla zıplayan, yeri geldiğinde sükunetle dinleyen, anlayan, idrâk eden bir gençliğin fikirleri bunlar. Çünkü orucunu açtıktan sonra Irak'taki, Afganistan'daki ve Filistin'deki kardeşlerinin açlığını, susuzluğunu düşünüyor bu ümmet. Ardından elinden, dilinden ve kalbinden gelen hiçbir şeyi esirgemiyor bu ümmet.

Geçmişten gücünü alıp, geleceği inşa etme misyonuyla hareket ediyoruz. Geçmişini özleyip, gelecek hayalleri kurarak, bugünü iskalamak değil gayemiz. Geçmişinin iyi yanlarını alıp, kötü yanlarından ders çıkararak; geleceğin rotasından şaşmayıp onu inşa ederek, ALLAH'IN izniyle, bugünü yaşayarak...

Her bir saniyesinin kıymetini bilerek uğraşıp, gayret edip, O'nun rızasını kazanmaya çalışmak. İşte tüm yaptığımız, yapacağımız bu...

Kavramlar

TEVHİD

V-H-D kökünden birlemek, bir kılmak anlamına gelecek şekilde türetilen Tevhid kelimesi bu haliyle Kur'an-ı Kerim'de geçmez. Ancak ahad ve vahid kelimelerinden çıkarılmış olarak Allah'ın Tekliğini ifade etmek üzere çok durulmuş ve bu haliyle İslam akidesine alem (özel isim) olmuştur. Tevhid'in tersi ise şirk'tir.

Şirk, Kur'an'da yaklaşık olarak 150 yerde geçmekte, Allah'a ortak koşmak, asıl noktada tevhid-i sağlayamamaktır. Buna göre şirk veya tevhidin tam olarak anlaşılması birlikte ele alınıp kavranmasına bağlıdır.

Tarih boyunca tevhid üstüne çok şey söylenmiştir. Mesela Kelamcılara göre tevhid, Allah'ı mevcudiyet itibarıyla diğer varlıklardan ayırıp birlemek, benzerliklerden uzak tutmak, tenzih etmektir. Sufilere göre ise bütün varlıkları Allah'ta birlemek, her şeyi nihai olarak Allah'ın mevcudiyeti içinde bir ve bütün saymaktır.

İşin gerçeği bu görüşün ikisi de eksik ve yanlıştır. Çünkü konu burada, Allah'ı diğer varlıklarla birleştirip ayıran ontolojik bir birlemede düğümleniyor. Halbuki Kur'an-ı Kerim vahdaniyeti (Allah'ın birliğini) diğer varlıklardan soyutlama ya da birleştirmeye gitmeksizin her şeyle tekliğinde (yeganeliğinde) görmektedir. Yani O, tek halik, tek Rab ve tek ilahdır. Daha sade ve açık bir ifadeyle Tevhid, Allah'ı yaratıcılıkta olduğu kadar Rab ve ilahlıkta tek bilmek, Rab ve ilahlık vasıflarını Allah üzerinde birleştirmektir. Bu birlik aynı zamanda Allah'ın sosyal/ahlaki düzenin kaynağı olduğunu, bunun muhasebesinin yapılacağı din gününün (ahiretin) de ona ait bulunduğunu (bu üç ünitenin birbirinden koparılamayacağını) kabul etmektir. Şirk bu birliği parçalamaktır.

Vakıa (Müddessir/11)de "Ben onu tek olarak yarattım " derken halikiyette tekliği, İhlas/1 'de "De ki Allah tek'dir" derken mevcudiyet itibarıyla tekliği, En'am/19'da "O, ancak tek bir Tanrı'dır" derken ilahlıkta tekliği, vb. ifade etmektedir. Üstelik bu yegane vasıflar tek olan Allah'ın üzerinde birleşmektedir. İşte şirk bu vasıfları parçalayıp değişik varlıklara paylaşmak (öyle olduğunu vehmetmek) veya araçlar kabul etmektir.

Mehmet Akif Ersoy

Furkan Kahraman

Sade ve geleneksel bir hayatın yaşandığı Fatih'te, Sarıgözel semtinin Nasuh mahallesinde on iki numaralı evde 1873 yılının Kasım veya Aralığına rast gelen bir zamanda doğmuştur. Asıl adı Mehmet RAGIF'tır.

İlk ve orta öğretiminden sonra Mülkiye mektebine devam etti. Babasının vefatı ve evlerinin yanması üzerine Mülkiye mektebini bırakıp, yatılı olarak başladığı baytar mektebini birincilikle bitirdi.

Akif'in ailesi sade orta halli ama inanç ikliminin bütün olgunluğu ve güzelliği ile yaşadığı bir aile idi. Akif babasını "beyaz sarıklı, temiz, yaşça ellibeş ama vücudu zinde fakat saç sakal ziyade ak" diye tasvir eder.

Babası hoca Tahir efendi sabah erkenden kalkar, Akif'i ve kız kardeşi Nuriye'yi kendi elleri ile yıkar elleriyle pişirdiği sahleleri çocuklarına içirir ve okullarına gönderirdi. Ünlü düşünür Seza-i Karakoç Akif'in ailesi hakkında şu nefis yorumu yapar. "Baba soyu Rumeli'li ana soyu Buhara'lı, doğuş yeri Fatih yani tam bir doğu İslamı'nın, batı İslamı'nın ve merkez İslam'ın sentezi bir çocuk.

Babası O'nu sekiz yaşından itibaren Fatih camii'ne götürdü. Akif bunu şiirinde şöyle anlatır.

*Sekiz yaşında kadardım. Babam gelir; bu gece
Sizinle camie gitsek çocuklar erkence
Giderseniz gelin amma namazda uslu durun
Meramınız yaramazlıksa işte ev oturun
Deyip alırdı benimle beraber kardeşimi
Namazı durdumu, naliye koyverir peşimi
Dalar giderdi, ben artık kalınca azade
Ne aşıkane koşardım halılar üstünde*

Cami Akif'e göre masal, oyun, yaramazlık. Cami içinde baba ve çocuklar .Cami içinde inanç ve coşku. Cami içinde ciddiyet ve oyun. Cami içinde inanç ve çocukluğun sınırsızlığı. Ve cami ile iç içe bir ev. Cami ile iç içe bir mahalle hayatı.

İşte yetişkin Akif'in portresinin temel çizgilerini belirginleştiren çocuk Akif'in dünyası ya da Akif'in içinde kendini bulduğu dünya...

Şiirleri manzum hikayeler, hitabet şiirleri, lirik şiirler ve taşlama şiirleri şeklinde sınıflandırılabilir.

Akif ahlaksız edebiyata düşmandır. Samimiyetsiz, sahte ve taklitçi olanları sevmemiştir. Şiirlerinde halk deyimleri, atasözleri, halk kelimeleri bol bol yer alır.

Akif, yazı ve şiirleri hiçbir zaman geçim kaynağı olarak görmedi, buna rağmen onu memlekete tanıtan, halka sevdiren asıl vasfı şairliğidir.

1920 tarihinde Burdur Mebusu olarak Birinci Büyük Millet meclisine seçildi. 17 şubat 1921 günü İstiklal marşını yazdı. Meclis 12 martta bu marşı kabul etti.

Mehmet Akif milletini ve dinini seven, insanlara karşı merhametli bir mizaca sahip, şair tabiatının merhametli bir mizaca sahip, şair tabiatının heyecanlarıyla dalgalanan, edebi bakımdan kıymetli şiirlerin yazarı meşhur bir Türk şairidir. İstiklal Marşı şairi olması bakımından da "Milli Şair" ismini almıştır.

Çöp Sepetlerindeki Bolluk

Berkay Çaydere

Tarih boyunca varoluş mücadelelerine "ring" vazifesi görmüş olan dünya, belki de tarihinin en zor dönemecine girmiş bulunuyor. Uzmanlar yaklaşık elli yıl sonra küresel ısınmaya bağlı olarak, dünya genelinde geniş çaplı kuraklıkların başlayacağını belirtmektedirler. Yani herşey gibi bu olay da "boğazımızı" vuracak.

Varoluştan bu yana doğadan istifade etmeyi öğrenip daha rahat yaşama yolunda kat ettiği her adım her nedense "dengeyi bozma" duvarını aşıyor. Fazlasını isteme istidadını insanoğlu bir türlü zapt altına alamadı. Bencillik duvarını aşamadı. Yedi, yedi, yedi ve neticesinde yediklerini kusmaya başlıyor.

Çoğumuz duymuşuzdur. Zenginliğin şımartıp kimyalarını bozduğu, adeta zıvanadan çıkartıp insani vasıflarını elinden aldığı Roma soylularını. Yeme içme zevkini idame ettirebilmek için kulsarlarmış... ve yeniden, yeniden... Yeniden yerlermiş. Zulüm altında kıvrananların, gariplerin umursanmadığı bir dünyadayız. Bencillik ve sebpsizce savurganlığın - israf - insanların adeti haline geldiği bir dünyada...

Halbuki bu dünya üzerindeki o muhteşem hatta kusursuz ilahî düzeni ve bu düzende kendimize

düşen payeyi anlamak için bir "nefe" yeterli... Hayatımızın devamı için gerekli olandan fazlasını harcamak, hem çağdaşlarımızın hem de neslimizin hakkını gasp değildir de nedir? Fransa'da (Fransa dünyada kişi başına düşen unlu mamül tüketiminde 98. sıradadır.) yılda israf edilen ekmeğin herhangi bir Orta Afrika ülkesini hiç açlık sorunu yaşamadan "3" yıl idare edebileceğini öğrenince şahsen kendi kendimize dönüp: "biraz daha dikkat" dememiz gerekir diye düşündüm. Sokaklarda açlıkla boğuşan binlerce hatta milyonlarca insan olduğunu bile bile, bize lütfedilen bu nimetleri saçıp savurmak akıl kârı mıdır?

Ademoğlu, dünyanın çeşitli yerlerindeki açlık ve sefaletin sebeplerinin, kendilerinin boğazından geçtiğini ve bu trajedinin çözümünün ise kendi çöp sepetlerinde gizli olduğunun farkına vardığında artık çok geç olacak diye korkuyorum.

Sadece doğanın bize sunduğu bu ilahi lütufları değil, sahip olduğumuz mukaddesatı ve fiillerimizi

"tarih" mukaddimesine işleyen "zamanı" da sağda solda çarçur etmiyor muyuz? Bize tanınan her imkan ve güzelliklerden önce bunların "esas sahibine" sonra da tüm insanlığa karşı sorumlu olduğumuzun bilincine erişirsek bu dünyanın daha yaşanır bir hale geleceğinden şüphe yok.

Boşa savrulup giden maddi kaynakların boyutlarına vakıf oldukça, insan hayretini ifade etmekte bile güçlük çekiyor. Ekmek örneğini, toplumumuzda ekmeğe gösterilen saygının büyüklüğünden dolayı verdim.

Kaynakları doğru biçimde ve gerektiği miktarda kullanabilmeyi öğrenmek bire-

yin topluma karşı da olan bir ödevidir. Bu konuda gençle-

rin eğitilmesi ve bu bilinç

çerçevesinde yetiştiril-

mesi ülkemizin ve dün-

yanın geleceğini belir-

leyebilir. Bu yüzdendir

ki devlet önce kendi

bünyesinde her türlü is-

rafı engellemeli ve bunu

toplumun her tabanına yay-

mak için elinden geleni yap-

malıdır.

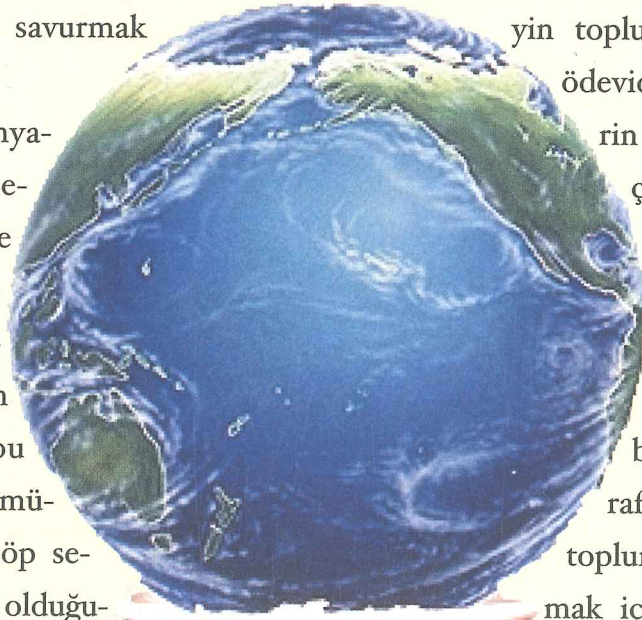
Velhasıl, israf tüm yönleri ile "in-

sanlık" bedenindeki derin ve hala

kanamakta olan bir yaradır. Geleceği

ise bu yarayı ne ölçüde tedavi edebileceği

ile paraleldir.

Ashab-ı Uhdud*

İsmail MEMİŞ

Gözleri ile tabiatı süzüyordu; Güneşe, yıldızlara ve akan suya bakıyordu. Sürekli muhakeme ediyordu. Vicdanı bir türlü susmuyor onu hep bir sorunun cevabını vermeye itiyordu: Hangi yol? Ya refahtan şırmarmış önde gelenlerin hileli düzenlerini, göz boyamalarını, yalan haberlerini kabul edecekti; yada onların baş düşmanı olacaktı. Ama insanlar acı çekiyordu! Zorla boyun eğdirilip emekleri sömürülüyordu. Zulmün altında ezilenlerin feryatlarına kulağını mı tıkayacaktı? Eğer böyle yaparsa kan ve gözyaşı, alın terinin gaspı nedeniyle, kendine daha fazla ket vuramayacaktı. Fakat müstekbirlerin de gözdelelerinden olacaktı. Peki ya insanlığı heyhat... Onu nasıl bir kerede içinden söküp mezara gömecekti. Hayır bunu yapamıyordu, yapamamıştı. Bir yol daha vardı: kendisine gözler, iki dudak ve bir dil veren El Hadi'nin haberini kendisine ileten salih kula kulak verecekti. İnsanları köle yapan onları bütün değerleri hiçleştirip sömürenlere dur diyecekti. Yetimi sahiplenip, yoksulu doyuracak, imanını pekiştirip sabrı ve merhameti tavsiye edecekti. Sarp yokuşa göğüs germek kolay mıydı. Kalbi tatmin olmak istiyordu. Bütün işaretleri okuyordu ama bir delil daha... Ve o an gelip

çattı. Korkan ve çaresiz kalmış insanlarla karşılaştı işte fırsat buydu. Kalabalık onu görünce sevinmişti. İşte dediler büyücünün çırağı olan genç şimdi mahareti ile bizi bu durumdan kurtarır. Bir hayvan yollarını kesmişti, ne yaptılarsa onlara yol vermiyordu. Genç Kenan hazırды bütün hünerini sergilemeye. Başladı kendine öğretilenleri uygulamaya; kendinden emin bir hamle yaptı, bir tane daha... Ama olmuyordu bir türlü başaramıyordu. Tükendi bitmişti. Acziyet nasıl bir duygudur. Aman! Başka çare yoktu bütün kibrini bıraktı ve muhtaçlığı ile yere kapandı. "Alemlerin Rabbi bana yardım et. Tükendim. Elimde hiçbir şey yok. Zelilliğimi itiraf ettim beni affet..." Aman Allah'ım oda ne hayvan çekilmiş yol açılmıştı. Gözler dehşetten düşük merak içerisinde iken Kenan ayağa kalktı. Evet tatmin bulmuş kalbine bütün tabiat konuşuyordu : "Aramıza hoş geldin. Gören gözlerin, işiten kulakların ve akleden kalbin kutlu olsun. Kulluğun ve duanın zevkini tattın. Rabbine hamd et ve bizim yaptığımız gibi O'nun birliğini tüm gücünle haykır." Teslim oldu. Müminlerin atası putları yıkan genç İbrahim gibi genç Kenan da teslim oldu. Allah'a çağırıyor Salih niyetle iyi işler yapıyor.

Ve ben MÜSLÜMANLARDANIM diyordu. İnsanlar etrafına toplanıyordu. Çünkü Kenan samimiydi. Allah'ın ayetlerini duyanların kalpleri yumuşuyor tatmin buluyordu. Ve insanlar yardımlaşmaya, fakirleri düşünmeye, ana babalarına iyilik yapmaya başladılar. Mazlumların kısık sesleri yükselip adalet sözü ağızlarına perçem olunca, hak geldi. Yetimi itip kakan, yoksula yardıma izin vermeyen, insanları köleleştirip emeklerini sömürenler kurdukları hileli düzenin kendilerini kuşattığını fark ettiler. Zaman, hakkı haykıran ağızları susturma zamanıydı. Firavun bu işi nasıl yaptıysa, Nemrut genç İbrahim'i nasıl ateşe attıysa, Ebu Cehil Bilal 'i ne ile susturmaya çalıştıysa, Şeyh Yasin, Rantisi, Seyyid Kutup, Ali Şeriati, Malcolm X, İskilipli Atıf, zamanın müstebkirleri tarafından ne şekilde bastırılmaya çalışıldıysa; O sefillerde bunu yapacaklardı. Genç Kenan karşılarında eğilmedi. Firavun'un karşısına dikilen Musa vakarı ile dimdik durdu. Ve şahadet!.. Allah'a çağırın Allah'ı birleyerek, nihayet toprakla bir oldu... Bu asalet tablosu yüreklerindeki iman ateşini gizleyemeyen müminlerin haykırmasına sebep oldu. "Eyvah" dedi Zulüm, "Ben ne yaptım?". Parçalanmış beyin yeni tuzak kuramadı ve bütün hainliği ile AZİZÜNTİKAM'ın (Karşısında hiç kimsenin duramayacağı intikam sahibi) lanetine düşer oldu:

Burçları olan göğe and olsun, o vaat edi-

len güne, Şahit olana (görene) ve şahit olana (görülene). Kahrolsun Ashabı Uhdud, tutuşturucu yakıt dolu o ateş, hani kendileri (ateş hendeğinin) çevresine oturmuşlardı. Ve müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Onlardan yalnızca üstün ve güçlü olan övülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. Ki O (Allah) göklerin ve yerin mülkü onundur. Allah her şeyin üzerinde şahit olandır. Gerçek şu ki mümin erkeklerle mümin kadınlara işkence uygulayanlar, sonra tövbe etmeyenler; işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlardır. Şüphesiz iman edip Salih amel-lerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. Doğrusu Rabbinin zorlu yakalayışı şiddetlidir.

(85 BURUÇ 1-12)

Nasıl bir sahnedir Ya Rab! İmanlarından zerre kadar dönmeyen gençler İbrahim heybeti ile ateşe yürüyorlardı. Ve ebedi Cennet elbette onları bekliyordu. Alemler içinde Genç İbrahim'e selam olsun, Musa'ya, Muhammed ve kutlu ashabına Kenan'a ve ashabına ve bu zamanda sözünü tutanlara ve gününü bekleyenlere. Tüm genç öncülere Selam olsun.

* Hendek Ashabı

Hz. Peygamber (sav)'in Hayatından Örnekler

ZORDA KALANA YARDIM

Abdullah b. Ömer (ra) tarafından Efendimiz (sav)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (başkasına da bırakıp) teslim etmez. Kim kardeşinin bir hacetinde bulunursa Allah'ta onun hacetinde bulunur. Kim bir müslümanı üzüntüsünden rahatlatırsa Allah'ta onu kıyamet günü üzüntülerinden rahatlatır.

Kim müslümanı örterse Allah'ta onu kıyamet günü örter." (Buhari, Müslim: "Kim Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in de Allah'ın elçisi olduğuna şahadet ederse, Allah ona cehennemi haram kılar."

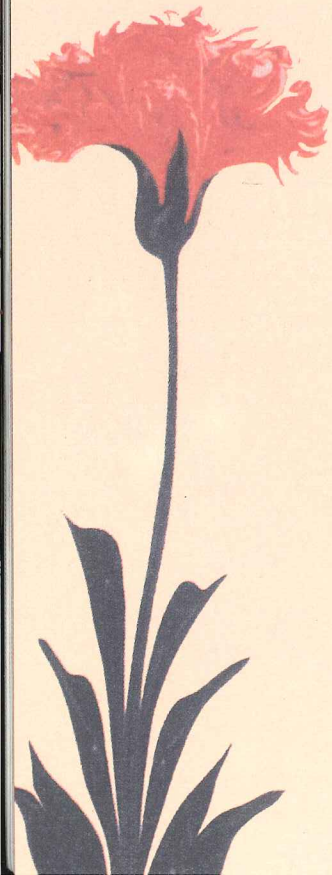
CENNETLİK BİR ADAM

Ebu Hureyre(ra) şöyle anlatır: Bedevi birisi Rasulullah(sav)'e geldi ve şöyle dedi: "Ya Rasulullah bana bir amel göster ki onu işlediğimde cennete gireyim." Rasulullah(sav) şöyle buyurdu: "Allah'a kulluk eder, O'na hiçbirşeyi ortak koşmazsın, farz namazları kılar, farz olan zekatı verir, Ramazan orucunu tutarsın." Adam: "Canım elinde olan Allah'a yemin olsun ki ben bunu ne artırırım ne de eksiltirim" dedi. Bu kişi oradan ayrılınca Hz. Peygamber (sav): "Kim cennetlik olan bir adama bakmak isterse buna baksın" buyurdu. (Buhari, Müslim).

Ebu Hureyre(ra) Rasulullah(sav)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Kim Allah'a ve Kıyamet Günü'ne inanıyorsa komşusuna eziyet vermesin, kim Allah'a ve Kıyamet Günü'ne inanıyorsa misafirine ikram etsin, kim Allah'a ve Kıyamet Günü'ne inanıyorsa hayır konuşsun yahut sussun." (Buhari, Müslim).

FAKİR VE YOKSULLARLA İLİŞKİ

Ebu Zer(ra) şöyle demiştir: "Sadık dostum bana yedi tavsiyede bulundu; Yoksulları sevmemi ve onlara yakın durmamı, benden aşağı olana bakmamı ve kendimin üstünde olanlara bakmamamı, bana eziyet verseler de akrabamı ziyaret etmemi, "La Havle vela Kuvvete illa billah" sözünü çokça söylememi, acıda olsa gerçeği konuşmamı, Allah hususunda kınayıcının kınamasının beni tutmamasını insanlardan da birşey istemememi." (Müsned, Taberani).

• Hergün okuyabildiğin kadar Kur'an oku, Peygamber (sav)'e de salatı çokça getir.

• Beş vakit namaz ile velev ki iki rekat ta olsa gece ve kuşluk namazına devam et

• Allah'a şükredenlerden ve Allah'ın neslini islah ettiği kimselerden olmayı istemez misin? O halde şu iki ayetteki duaya devam etmelisin:

"Rabbim, Beni, gerek bana gerekse anama, babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle beni iyi kulların arasına kat." (Neml:19).

"Rabbim beni, bana ve anama, babama verdiğin nimete şükretmeye razı olacağın yararlı işleri yapmaya sevkeyle, benim için de neslim için de iyiliği devam ettir. Ben Sana yöneldim, Sana teslim oldum." (Ahkaf:15).

• Hem dünyanı hem ahiretini toplayan şeyi sana göstereyim mi? O halde Allah'ın emirlerini gücün yettiği kadar yerine getirmeye çalış: "Ey insanlar, rükû edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz." (Hac:77).

• Bütün her şeyin özünü göstermemi ister misin? "Allah'a inandım de, sonra da dosdoğru istikamet üzere ol."

Son Yolculuk

Hatice Durmaz

Ey kardeş, yolculuğun nereye böyle?

"Hoşçakal" dedin mi ayrılmadan önce?

Dinle beni, bu iş hiç yürümez böyle,

Unutma ki, bu senin son yolculuğun.

Hazırlığını yap, öyle koyul yola,

Gitmeden önce son sözleri unutma,

Hicret edesin sen Allah'ın adıyla,

Unutma ki, bu senin son yolculuğun

Ey kardeş, işledin mi sen salih amel?

İşlediysen öbür diyara öyle gel,

Defterinde daim olsun iyi amel,

Unutma ki, bu senin son yolculuğun.

Gün batıyor, hazırlığını yaptın mı?

Sûr üfleniyor, kulağını açtın mı?

Hicret başlıyor, kandilleri yaktın mı?

Unutma ki, bu senin son yolculuğun.

Asansörde Yapabileceğiniz Gariplikler

Birisi asansöre girip çıkarken araba sesi çıkarın. "Şimdi okullu olduk" şarkısını ıslıkla söyleyin. Köşede arkanız dönük öylece durun ve asansör durduğunda da inmeyin. Birisinin üzerine eğilerek 'Kimlik kontrolü' deyin.

Kendi katınıza geldiğinizde kapı neden açılmıyor diye sinirlenip bağırın. Otomatik olarak açıldığında utanmış gibi yapın.

Belirli aralıklarla miyavlayın.

"Akasyalar açarken" şarkısını mütemadiyen sözleri değiştirmeksizin söyleyin.

Biri asansörden inerken alkışlayın.

Binen her kişiye inmek istediğiniz katı söyleyin. Yüzünüze maske takıp binin ve insanlarla o şekilde konuşun.

Asansör her katta duruşunda 'Ding!' sesi çıkarın.

Düğmelerin bulunduğu panelin önünde durun. Yanınızda sandalyenizi de getirin.

Haydi hep birlikte şarkı söyleyelim deyin.

Sandviçinizden bir ısırık aldıktan sonra yanınızdakine 'Biraz da sen almaz musun, mmm' deyin.

Yere tebeşirle bir kare çizin ve diğerlerine burasının size özel olduğunu söyleyin.

Birisi bir düğmeye bastığında patlama sesi çıkarın.

Asansör tümüyle sessizken yanınızdakine dönüp "Çalan sizin cep telefonunuz muydu?" diye sorun

Bu ne işe yarıyor acaba diyerek, alarm düğmesine basın.

Elinizdeki kutuyu kapının ortasına koyun.

Asansöre binen herkesin elini sıkıca sıkarak 'Hoşgeldiniz' deyin.

İnerlerken de sarılıp öperek 'Güle güle' deyin.

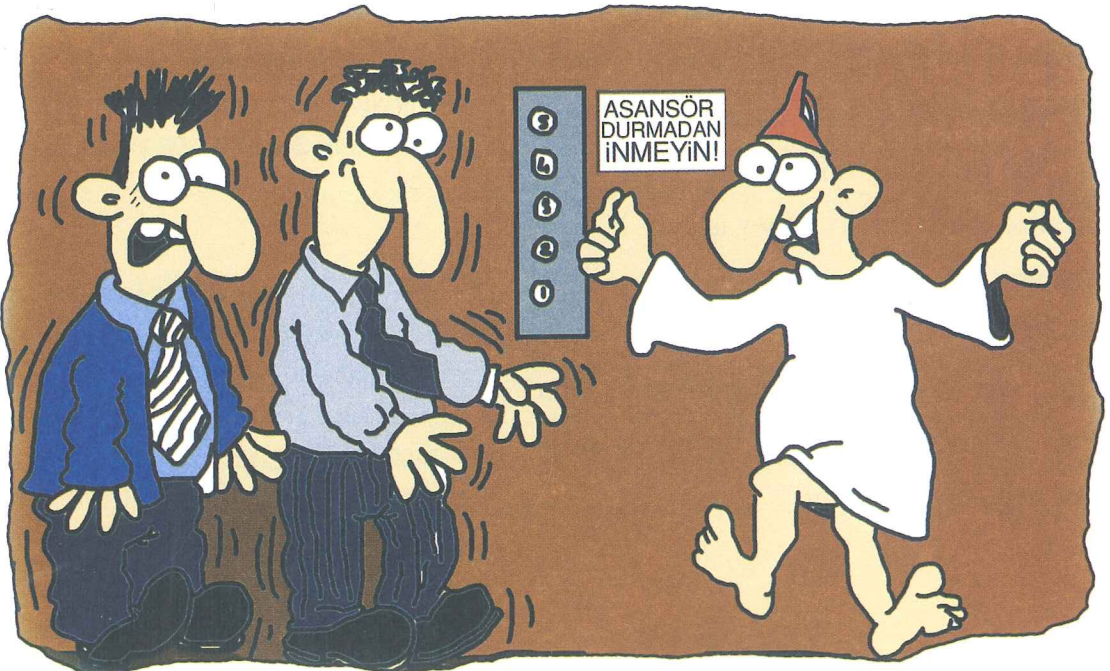
Binen her yolcuya onlar için istedikleri düğmeye basabileceğinizi söyleyin.

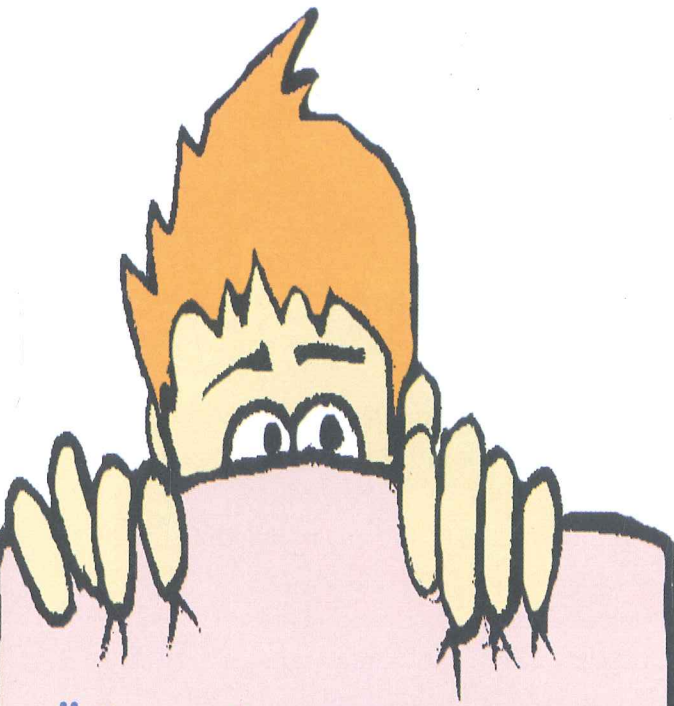
Ağzınızdaki sakızı alıp elinizle uzatıp durun.

Yolculardan birisine gözünüzü dikip bir süre baktıktan sonra "Sen, sen de onlardan birisin" diye bağırarak asansörden inin.

Asansör her kattan ayrılışında "Yuppi! Atta gidiyoruz" diye bağırın.

Asansördekilere asansörde sıkışıp kalan veya asansörün aşağıya düşmesi sonucu ölen tanıdıklarınıza dair hikayeler anlatın.

Öğrenci Anayasası

MADDE 1: Öğrenciler haklıdır.

MADDE 2: Öğrenciler her zaman haklıdır.

MADDE 3: Öğrencilerin haksız olduğu durumlarda 1. ve 2. maddeler uygulanır.

MADDE 4: Öğrenciler uyuya kalmazlar istirahat ederler.

MADDE 5: Öğrenciler tıkmazlar, gıda alırlar.

MADDE 6: Öğrenciler hiçbir zaman geç kalmazlar, onları alıkoyarlar.

MADDE 7: Öğrenciler derste başka şeylerle uğraşmazlar, çok boyutlu yaşarlar.

MADDE 8: Öğrenciler asla okulu kırmazlar, başka yerlere çağırıldıkları için gitmek zorunda kalmazlar.

MADDE 9: Öğrenciler herkes adına düşünüp herkes adına karar verme hakkına sahiptir.

MADDE 10: Öğrenciler hiçbir zaman eleştirilemezler.

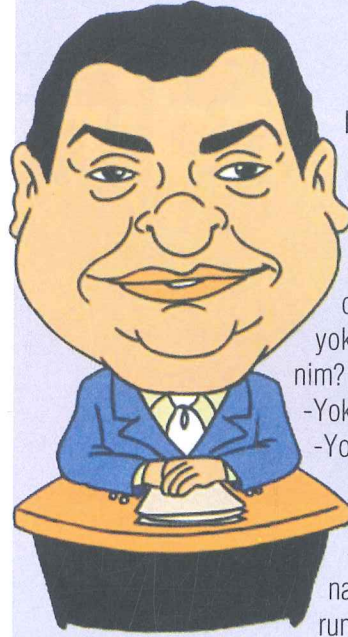
MADDE 11: Öğrenciler birbirine lökakp takmazlar, birbirlerine yakışan isimlerle hitap ederler.

MADDE 12: Öğrenciler sınavdan korkmazlar, sadece çekinirler.

MADDE 13: Öğrenciler asla kopya çekmezler, sadece yardımlaşır.

MADDE 14: Öğrenciler asla ama asla kavga etmezler, birbirlerine daima sevgi gösterisinde bulunurlar.

MADDE 15: Bu anayasa hiçbir şekilde yürürlükten kaldırılamaz!

Reha Muhtar, canlı yayında Şerafettin Bey'le konuşuyor.

-Sayın Şerafettin Bey kardeşim, siz orada var mıydınız, yok muydunuz, efendim?

-Yoktum.

-Yoktum diyorsunuz.

-Yoktum diyorum.

-Bak Şerafettin sana bir daha soruyorum. Var mıydın, yok

muydun?

-Valla billa yoktum.

Yemin etmenize gerek yok efendim, size inanıyorum. Var mıydın, yok muydun?

-Vardım efendim.

-Peki Şerafettin, sen demin yoktum diyordun, şimdi vardım diyorsun. Bu nasıl iş kardeşim?

-Yoktum dedim inanmadınız, ne yapayım?

-Ne yapacağınızı ben bilemem efendim. Orasını sen düşün. Var mıydın, yok muydun?

-Hatırlamıyorum.

-Hatırlayınız efendim. Bak bir filmimiz var sizinle ilgili. Onu birlikte izleyelim, sonra sana soracağım.

Araya söz konusu film giriyor. Bir muhabir kapıyı kırıp Şerafettin'in evine giriyor ve kibarca, gizli kamera ile çekim yapmak için izin istiyor. Şerafettin Bey izin vermiyor tabii. Bunun üzerine kameraman dinlemiyor, çekimlerini yapıp gidiyor.

Yine Reha Muhtar geliyor görüntüye:

-Filmimizi izlediniz, Şerafettin Bey. Şimdi ne diyorsunuz?

-Galiba varmışım.

-Galiba ile olmaz efendim, emin misiniz?

-Eminim.

-Öyleyse eminsiniz yani.

-Evet efendim, eminim.

-Şerafettin Bey eminim diyorsunuz ama pek emin görünmüyorsunuz.

Kendini Tanımak

Bir ormanda iki kişi ağaç kesiyormuş. Birinci adam sabahları erkenden kalkıyor, ağaç kesmeye başlıyormuş, bir ağaç devrilirken hemen diğerine geçiyormuş. Gün boyu ne dinleniyor ne öğle yemeği için kendine vakit ayırıyormuş. Akşamları da arkadaşından bir kaç saat sonra ağaç kesmeyi bırakıyormuş. İkinci adam ise arada bir dinleniyor ve hava kararmaya başladığında eve dönüyormuş. Bir hafta boyunca bu tempoda çalıştıktan sonra ne kadar ağaç kestiklerini saymaya başlamışlar

Sonuç: İkinci adam çok daha fazla ağaç kesmiş.

Birinci adam öfkelenmiş.
-Bu nasıl olabilir? Ben daha çok çalıştım. Senden daha erken ise başladım, senden daha geç bitirdim. Ama sen daha fazla ağaç kestin. Bu işin sırrı ne?
İkinci adam yüzünde tebessümle yanıt vermiş

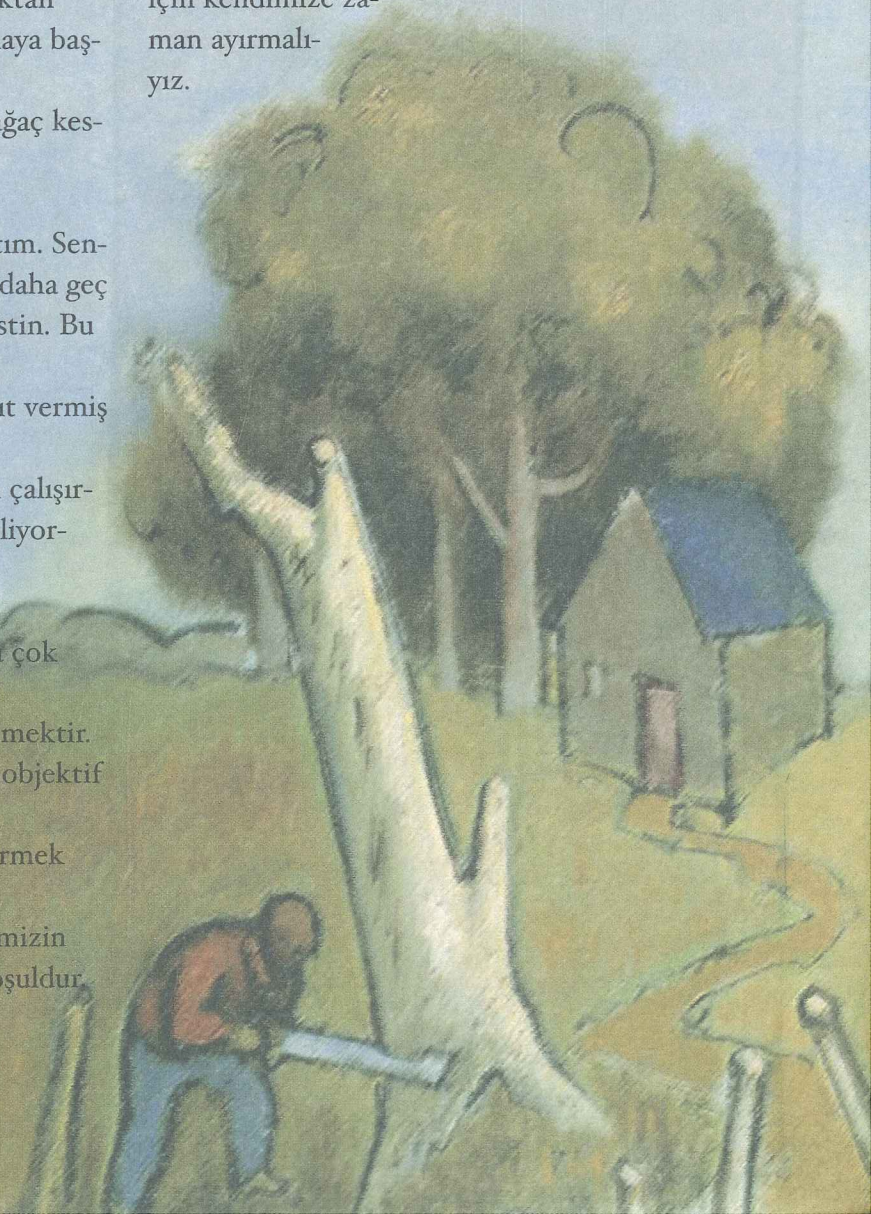
:
- Ortada bir sır yok. Sen durmaksızın çalışırken ben arada bir dinlenip baltamı biliyordum.

Keskin baltayla, daha az çabayla daha çok ağaç kesilir. Kendimizi geliştirmek, baltamızı bilemektir. Kendimize zaman ayırıp, yaşamımızı objektif bir bakışla gözden geçirmektir. Zayıf bulduğumuz alanlarımızı geliştirmek için çaba göstermektir. Bu zihnimizin, ruhumuzun karakterimizin güçlenmesi için olmazsa olmaz bir koşuldur.

Delphi'deki ünlü tapınakta Sokrates' in şu sözü yer alır: "İnsan Kendini Tanı"

Kendini tanımak, şu anda olduğumuz noktayla olmak istediğimiz nokta arasındaki yoldur. Kendini tanımak, kendimizi nasıl gördüğümüz ile başkalarının bizi nasıl gördüğü arasında farkolmaması anlamına gelir.

Bireysel ve iş yaşamımızda başarılı,mutlu ve doyumlu olmak istiyorsak, baltamızı bilemek için kendimize zaman ayırmalıyız.

Bilgisayar Kullanımı ve Öğrenci Başarısı

Tanıdığım bir İngilizce öğretmeninden bir hikâye dinledim. Hikâye dedimse lafın gelişi, hadise adamın başından geçmiş.

İmam Hatip mezunu olarak, orada öğrendiği İngilizce ile [kursu falan gitmeden] nasıl olmuş da "İngilizce Öğrenmenliği" bölümünü kazanmış. İşe bakın siz. Sınıfının tek İmam Hatip mezunu öğrencisi o imiş, başka yok. Ötekiler yüzde doksan kolej mezunu.

Dersler başlamış, öteki öğrenciler takır takır İngilizce konuşurken, bu bir şey anlamayarak oturduğu yerde büzülüp duruyormuş.

Günler geçtikçe sıkıntısı artmış, hatta bir ara okulu bırakmayı dahi düşünmüş. Sonunda bazı tanıdıklarının desteği ile kurslara yazılmış, bir süre bayağı gayretle çalışmış, aradan altı ay geçmeden sınıfın seviyesini yakalamış.

Asıl sürpriz senenin sonuna doğru yapılan sınavlarda ortaya çıkmış. Bizimki öteki arkadaşlarından daha yüksek not alıyormuş.

-Nasıl oluyor, diye sordum.

Şöyle cevap verdi:

-Neden sonra anladım ki, bu arkadaşlar yüzeysel bir İngilizce öğrenmişler, pratik yaptıkları için konuşmaları iyi. Ancak genel kültürleri çok zayıf olduğu gibi Türkçe bilmiyorlar.

Kolejlerde bu arkadaşlara biraz İngilizce öğretmişler ama, Türkçe öğretmemişler.

Bu hikâyeyi bir gazete havadisine bağlamak istiyorum.

(Radikal, 28 Mart 2005).

İngiltere'de Royal Economic Society tarafından 31 ülkede 100 bin çocuk üzerinde bir araştırma yapılmış.

Konu: Bilgisayar ile eğitim.

Netice şu: Bilgisayar çocukları sersemleştiriyor. Yaaa!... İşte böyle.

Münih Üniversitesi'nden Ludger Woessman ve Thomas Fuchs tarafından yürütülen çalışmada ise PISA testleri temel alınmış. Testin yoğunlaştığı konu çocukların analiz, sebep-sonuç ilişkisi kurma ve fikirlerini etkili bir şekilde açıklayabilme yeteneklerinin ölçümü.

Bu değerlendirme metodu şu gerçeği ortaya çıkarmış:

Evinde bilgisayar kullanan çocuklar okulda belirgin olarak daha başarısız oluyorlar. Yaa!... İşte böyle.

Buna mukabil 500 veya daha fazla kitaba başvuran, okuyan çocuklar daha başarılı.

Evinde bilgisayarı olan çocuklar öncelikle ev ödevlerini savsaklıyormuş.

Ellerindeki bilgi fazlalığına rağmen bu bilgiyi nasıl kullanacaklarını bilemiyorlar. Problem çözme yeteneğindeki bozukluk ile analiz yeteneğinin kaybı en sık görülen sorunlar arasındaymış.

Bilim adamları konu ile ilgili hazırladıkları raporun sonunda şunu söylüyorlar: Bu çocuklar tez elden bilgisayarı kapatıp kendi hayal güçlerini harekete geçirmeliler.

Bilgisayar destekli eğitimin yoğun olarak kullanıldığı ABD'de eğitim kalitesi giderek düşüyor.

Aletlere sihirli değnek gözüyle bakmak, onlara erişince her sorunu kolayca halledeceğini ummak büyüücü çıraklığından başka bir şey değil.

İngilizce eğitimi ilkokula kadar, hatta anaokullarına yaymak; çocuklarımıza anadilini öğretmeden bir yabancı dil öğretmeye çalışmak; altı üstü kul yapısı bir âletten mucizeler beklemek ne menem bir iştir.

İngilizce âşıklarına ve bilgisayar kullarına arz olunur.

Kıssadan Hisse

Tarih biyografisi ve monografi sahalarında erişilmesi çok güç bilgisiy-le, dünya çapında bir şahsiyet olan İbnülemin Mahmud Kemâl (Inal)'a sormuşlar:

- "Sizdeki bilginin çok azına sahip olmalarına rağmen sizden çok daha fazla tanınanlar var. Bunun sebebi nedir?"

Şöyle cevap vermiş:

- Ben bilmek için öğrendim, onlarsa bilinmek için!.

Dünya nimetlerine ehemmiyet vermeyen yaşayış ve felsefesiyle ünlü filozof Diyojen, bir gün çok dar bir sokakta zenginliğinden başka hiçbirşeyi olmayan kibirli bir adamla karşılaşır. İkisinden biri kenara çekil-medikçe geçmek mümkün değildir... Mağrur zengin, hor gördüğü filozofa: "Ben bir serserinin önünden kenara çekil-mem" der. Diyojen, kenara çekilerek gayet sakin şu karşılığı verir:

- Ben çekilirim!!

Ebu Hureyre "takva"nın ne olduğunu soranlara:

- "Siz hiç dikenli yoldan geçtiniz mi?" dedi. Onlar da "Evet geçtik" dediler.

Bunun üzerine: "O halde oradan geçerken ne yaptınız?" diye sordu. Onlar:

- Dikenlerden sakındık, dediler.

- İşte takva da, günah ve hatalardan sakınmaktır, cevabını verdi

Ebü'l-Haccac Aksuf'ye:

- Maneviyatta rehberin kim? diye sorduklarında:

- Bir böcek, dedi.

Alay ediyor sandılar. İzah etti:

- Dışarıda gezerken, fener direğine çıkmak isteyen küçük bir böcek gördüm. Kaygan olduğu için yarı yoldan düşüyor, fakat hiç yılmıyordu. Yüzlerce defa aynı hareketi tekrarladı. Onu o halde bırakıp mescide gittim. Çıktığımda bir de ne göreyim, direği tırmanmış, fenerin yanında duruyor. O hayvan engellerden yılmama ve sebat etme konusunda rehberim oldu.

Öğretmen, öğrencilerin aklını karıştırmak için:

- Çocuklar demiş. Allah hepimizin cennete gitmesini istediği halde, neden bizi dünyaya göndermiş?

Çocuklardan biri, soruya karşılık vererek:

- Öğretmenim demiş. Şüphesiz ki siz bizim sınıf geçmemizi istiyorsunuz. O halde neden hepimize geçerli not vermeyip imtihan ediyor sunuz?

Efendimiz (s.a.v.) sahabelerine bir ikram sırasında hizmette bulunurken, uzaklardan gelen bir atlı yanlarına yaklaşıp,

- Bu kavmin efendisi kim? diye sordu O'nu arıyorum.

Efendimiz (s.a.v.) bu soruya, gurur olur endişesiyle "benim" diye cevap vermedi. Ve o anda sahabelerine hizmet etmekte olduğundan, asırlar boyunca yankılanan ve aynı zamanda atlı adama cevap niteliği taşıyan şu sözlerle mukabele etti:

- Bir kavmin efendisi, ona hizmet edendir.

Tugba DeDemir

iyi Yolculuklar

Kalkıştan 15 dakika sonra 50 kişilik Focker 50 tipi uçağın hoparlörlerinden kaptan pilotun sesi duyulur: "İyi yolculuklar! Uçağımıza hoş geldiniz! Şu anda Atlantik Okyanusu'nun üzerinde 15.000 feet yükseklikte bulunmaktayız. Sağ tarafınıza bakarsanız uçağımızın bir motorunun yanmakta olduğunu, sol tarafa bakarsanız uçağımızın kanadının kopmuş olduğunu göreceksiniz. Aşağıya bakarsanız bir sarı bot içinde üç kişinin size el salladığını göreceksiniz. Bu kişiler ben kaptan pilotunuz, yardımcı pilotum ve uçağın hostesidir. Dinlemekte olduğunuz ses bir bant kayıdır. "

Çocukça Sorular

20. yüzyılın başında bir evde küçük bir çocuk babasına sormuş:

- Baba, kedilerin kuyruklarını kesip kemer yapmak günah mıdır?

Baba ilgisizce:

- Günahtır evladım, demiş.

- Peki baba, zencilerin derilerinden paspas yapmak günah mıdır?

- O da günahtır evladım.

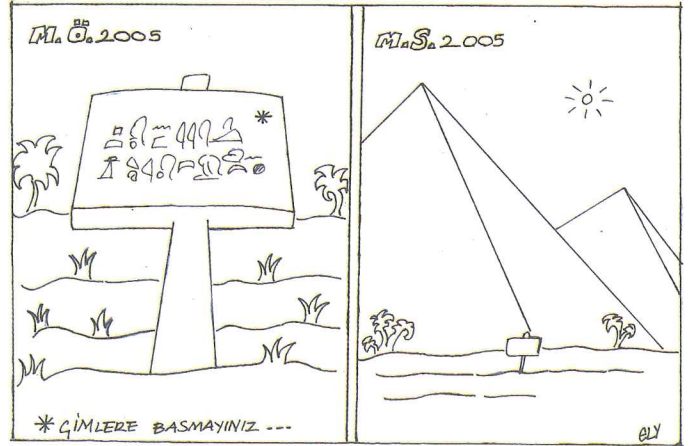
- Peki baba japonların beyinlerinden çorba yapmak günah mıdır?

- Ooofff! O da günahtır evladım.

- Peki baba, Yahudilerin yağlarından sabun yapmak günah mıdır?

Baba en sonunda dayanamaz:

- Değildir ulan! Oooff bee Adolf, nereden aklına gelir böyle sorular sormak?!

Temel otobanda köklemiş gazı, gidiyor... Bakmış bir tabela: "YAVAŞLA 80 km." Hızını o an 80'e indirmiş Temel. Az sonra bir tabela daha: "YAVAŞLA 60 km." Temel 60'a inmiş. Merakla giderken yeniden bir tabela: "YAVAŞLA 40." - "Yolda çalışma var galiba!" deyip 40'a düşürmüş hızını. Epeyce sonra yine bir tabela: "YAVAŞLA 15 km." Talimata uyarak 15 km.'ye düşmüş Temel. Yolun en sağından tıngır mıngır gidiyor. Ama meraklıtan da çatlayacak. Uflaya puflaya bir saat daha gittikten sonra yeni bir tabela görmüş: "YAVAŞLA'YA HOŞ GELDİNİZ, NÜFUS: 2500"

Enkilmen Hayri Sunar

Komik Haberler

ARABESK SEVER KOYUNLAR

16.11.2005

Kütahya'nın Simav İlçesi'ne bağlı Gökçöy'de, arabesk müzik dinlemeden çayırdan otlayan ve yem yemeyen koyunlar çobanın başına dert oldu.

***

Yeni doğduklarında müzik dinlemeye alıştırdığı koyunlarının bu alışkanlıklarını bir yıldır devam ettirdiğini belirten çoban Ali İnce, "Şimdi elimde teyle çayırdan, bayırdan koyunlarımın peşinden koşturuyorum. Diğer çoban arkadaşlarım kaval çalarak koyunlarını otlatırken, ben arabesk müzikle yem yemelerini ve otlamalarını sağlamaya çalışıyorum. Arabesk yerine Türk Halk Müziği çaldığım takdirde hep birlikte huysuzlaşarak yem yemekten ve otlamaktan vazgeçiyorlar. Geçen yıl 50 kuzum doğdu. Kuzular ilk günlerde çok huysuzlaştı. Bir arkadaşımın tavsiyesiyle arabesk müzik dinletmeye başladım. 50 koyunum o günden bu yana arabesk müzik hastası olup çıktı. En çok da Ferdi Tayfur'u beğeniyorlar. Yanlışlıkla başka müzik çalsam huysuzlanıp küsüyorlar. Bir daha koyunlarıma müzik dinletmeye tövbeliyim. Bundan sonra eskisi gibi kaval çalarak gönüllerini almaya çalışacağım. Çok zor oluyor. Üstelik çoban arkadaşlarım benimle alay ediyorlar" şeklinde konuştu.

JET İMAM KOMEDİSİ

TAKVİM 11.2005

Kastamonu'da, imam Fatih Demircan, hızlı namaz kıldırıldığı iddiasıyla cami cemaatinden 4 kişi tarafından dövüldü. Kolu ve bacağı kırılan imam, tedavi altına alındı.

***

'Jet namaza' dayak

'Namazı niye hızlı kıldırдың!' diyen 4 kafadar, imamı tekme tokat döverek hastanelik etti. Kolu ve bacağı kırılan, kafası yarılan talihsiz imam şaşkın!

Genellikle Ramazan aylarında teravih namazlarını hızlı kıldırıkları için adı "jet imama" çıkan din görevlileri Diyanet'in hismine uğrarken, bu kez tepki vatandaştan geldi. Kastamonu'nun Devrekani ilçesine bağlı Bozarmut Köyü'nde 1 yıldır görev yapan imam Fatih Demircan (22), arife günü akşam namazını kıldırıldıktan sonra, cemaatten 4 kişiyle tartıştı. M.Y., N.Y., M.Y. ve H.Y, imam Demircan'la "Namazı niye hızlı kıldırдың. Senin yüzünden ibadetimiz kabul olmayacak" diye bağırılmaya başladı.

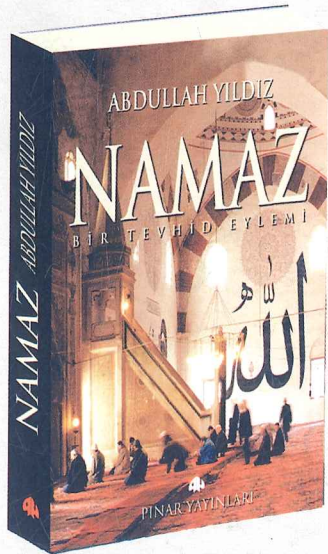

Genç Öncüler Dergisi

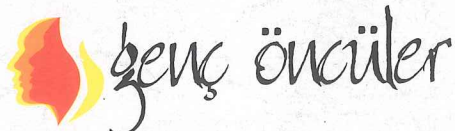
Abone Kampanyası

-Yıllık Abonelik Bedeli-
15 Ytl

Abdullah Yıldız'ın

NAMAZ
Kitabı Hediye

İrtibat Adres

Sofular Mah. Yeşiltekke Sk. No:4/2 Fatih - İSTANBUL

Tel.(212) 533 72 02 - 631 13 85